

Proffen en studenten kwaad over plannen rector

Voortaan zal een dertigkoppige bijzondere universiteitsraad beslissen over een tweede ambtstermijn van de rector van de K.U. Leuven. Daarnaast zal de termijn niet langer vijf, maar slechts vier jaar duren. Met dit nieuws jaagt rector Oosterlinck personeel en studenten tegen zich in het harnas. De Leuvense studenten en professoren zeggen dat ze van deze beslissing op geen enkele wijze op de hoogte waren en betreuren naast de wijziging zelf ook de manier waarop dit naar hen toe gecommuniceerd werd.

Na vier jaar zal de rector niet geëvalueerd worden door zijn kiezers, maar door een bijzondere universiteitsraad. Die raad kan vervolgens het mandaat van de rector met een termijn van maximaal vier jaar

verlengen. De studenten en proffen vrezen dat dit "ondemocratische principe" naar andere bestuursmandaten doorgetrokken wordt.

De Vereniging van Academisch Personeel van de K.U. Leuven reageert eveneens verontwaardigd op het interview met de rector dat vorige week in de pers verscheen. Hierin maakt de rector een "kariatuur" van de democratische ingesteldheid van de academici. De toon waarop de rector zich heeft uitgelaten over het academisch korps hebben ze als zeer kwetsend ervaren.

Lees meer op pagina 3

Jonge theatermakers zijn niet te helpen

Een straffe uitspraak van auteur Thomas Bernhardt, die een gevoelige snaar raakt van een productiehuis als STUK of een kunstturbine als KURA. Is hun drang om jonge kunstenaars te helpen een kwalijke Samaritaanse reflex en moeten kunstenaars zichzelf helpen of is alle steun zeer welkom in tijden van vervlakking? STUK en KURA bleven niet doof voor de kritiek en riepen de kreet uit tot leuze van hun eigen theaterfestival.

Zelf gingen ze ook dit jaar weer op zoek naar jong talent dat nog braafjes naar de lessenaar staart of de schoolbanken net ontgroeid is. Voor het eerst bundelen STUK en KURA hun krachten. Dat ze altijd al Bernhardts oneliner onderschreven, blijkt alleen al uit de namen van hun theater-

festivals: Tijdelijk Autonome Zone (TAZ) en Voix Gras. Jonge kunstenaars een plek geven waar ze eigennuttig hun werk mogen vormgeven en ze vervolgens op het podium met vette stem laten spreken. Kansen bieden en dan vol vertrouwen toekijken van op de zijlijn.

Veto stapte mee in het project en houdt je dagelijks op de hoogte van de laatste nieuwtjes op het festival. Zoals de naam, 'De Megafoon', al verradt, willen we samen met STUK en KURA jonge theatermakers een stem geven. De kern in Veto is meteen ook de maandagkrant.

Lees meer op pagina 7, 8 en 9

Afrika om de hoek

Vanaf 23 april opent het Afrika Filmfestival voor de negende keer zijn deuren. Veertien dagen lang nemen recente films van Afrikaanse cineasten je mee op een tocht door het hedendaagse Afrika en de Afrikaanse diaspora en laten ze je kennis maken met de grappige, schokkende en ontroerende facetten van dit veelzijdige continent.

Dit jaar gaat er extra aandacht naar Zuid-Afrika, naar aanleiding van tien jaar democratie en Rwanda, dat een decennium geleden met de genocide te maken kreeg. Ook aan de niet-cinifiele medemens werd gedacht. Fototentoonstellingen, videoclipps en jonge Afrikaanse musici brengen het zwarte continent net iets dichterbij.

Toch liepen de studenten de voorbije jaren niet echt storm voor dit bruisende evenement. Onterecht nochtans. Het festival

is in zijn soort bijna het grootste van Europa en enkel de beste films prijken op de affiche. Het biedt trouwens ook een waaier van genres aan: van documentaires over muziekfilms en komedies tot politieke prenten. Voor elk wat wils dus. Veto nam alvast een voorsmaakje van deze heerlijke cocktail en zette onder andere de toppers van het festival op een rijtje.

Lees meer op pagina 13

VERDER IN DIT NUMMER:

- *Vrije tribune: Inclusief onderwijs* 2
- *Claus als hofnar van het regime* 4
- *Rechtenstudenten komen niet terug* 5
- *Huizen in een Mongoolse tent* 6
- *Gezocht: onschuldige kinderhand* 10
- *Preses en hermafrodiet* 11
- *Cannabiskwekerij aan de K.U. Leuven?* 12
- *Het Brussel van Amerika* 15
- *Het vervolg van 'Lens'* 16

(advertentie)

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

Vrouwen tonen hun schoonheid uit vrije keuze?

De Actief Linkse Studenten zouden willen reageren op de lezersbrief van het LSVV waarin ze onze campagne tegen seksisme en het gebruik van banners om ons standpunt duidelijk te maken, preuts en belachelijk noemden.

Het LSVV spreekt van de vrije keuze van vrouwen om hun schoonheid te tonen, maar in hoeverre is dit een vrije keuze? Waar zelfs in België vrouwen nog maar gemiddeld 72 procent verdienen van mannen voor hetzelfde werk, de vrouw daardoor meestal thuisblijft bij de kinderen of wordt aangemoedigd om deeltijds te gaan werken. De meerderheid van vrouwen behoort samen met de migranten tot de armste lagen van de bevolking. Dus men ziet dat vrouwen financieel zwak staan in de maatschappij en niet zelden financieel afhankelijk zijn van hun partner. Want als je als vrouw een partner hebt, verlies je veel gemakkelijker je werkloosheidsuitkering. Dit is op basis van artikel 80 van de wet waarin staat dat mensen met een partner die geld verdient, sneller worden geschrapt van de werkloosheid.

Naaktfoto's laten maken brengt veel geld op en dat is een manier om financieel rond te komen. Meisjes die in een home wonen, krijgen steeds minder geld van de overheid. Om toch nog iets voor zichzelf te kunnen kopen, laten vele van deze meisjes foto's van zich maken. Wat hier ook mee samenhangt, is het feit dat meisjes zich prostitueren om hun studies te kunnen betalen. Onlangs verkocht in Groot-Brittannië een meisje via het Internet haar maagdelijkheid om haar studies te kunnen financieren. Er zijn wereldwijd 2 miljoen meisjes onder de 15 jaar die zich prostitueren, je gaat mij niet vertellen dat zij dat doen uit vrije keuze!

Stefanie Deberdt, Actief Linkse Studenten

De klucht van Cleppe

Op een moment waarop het neoliberalisme wereldwijd ravages aanricht en hier en daar zelfs keynesiaanse recepten terug boven worden gehaald, taant de geloofwaardigheid van deze krachtige politieke theorie. Dat die helemaal een karikatuur wordt in de handen van sommige van haar intellectuelen, is symptomatisch voor het feit dat haar historische neergang een echte klucht dreigt te worden. De sofismen van de heer Pieter Cleppe van het LSVV in zijn polemieek met de ALS, waar ik overigens volstrekt niets mee te maken heb, getuigen van die stuiprekkingen.

Het neoliberalisme is fundamenteel antipolitiek. Enerzijds worden politieke vraagstukken in het centrum van de staat tot technische gereduceerd: het monetair beleid wordt bvb. een technische kwestie in handen van een onafhankelijke centrale bank, zonder enige politieke controle, zonder enig debat over de fundamenteel politieke keuze voor het monetarisme. Anderzijds wordt ook de realiteit van het politieke in de niet-staatelijke sfeer, de 'burgerlijke maatschappij', ontkennd. Dat is het terrein waar individuen volgens de neoliberale doctrine hun 'negatieve vrijheid' laten gelden: niet enkel de staat, maar ook andere individuen mogen niet interfereren in het domein van de 'vrije meningsuiting'. Nobel en correct natuurlijk, de eis dat een aantal zaken aan de willekeur van de krachtsverhoudingen wordt onttrokken. Ware het niet dat dit zodanig wordt uitgebreid (de kritiek op de 'politieke correctheid' is de neoliberale klucht in het kwadraat) dat er van politiek geen sprake meer is. Exit conflict, strijd, verzet, macht, compromis. Exit het bestaan van maatschappelijke groepen (volk, klasse, gender...) überhaupt. Het conservatieve neoliberalisme kan dan ook niet omgaan met conflict. Dat er zoiets als machtsverhoudingen bestaan langs genderlijnen — het komt niet bij de heer Cleppe op. Evenmin als de gedachte dat ideologie- en wetenschapsproductie, beeldvorming en symbolisch geweld momenten zijn van een complex van patriarchale krachtsverhoudingen, die garant staan voor de handhaving van het geweld en het onrecht tegen vrouwen en die dan ook verzet ontlokken. Dat wie je bent, en hoe je jezelf vormgeeft, een maatschappelijke en politieke kwestie is en geen 'preferentie' van een buiten de maatschappij gesitueerd abstract individu, daar heeft Cleppe het raden naar.

Voor hem en zijn neoliberale vrienden zijn er alleen nog opinies en preferenties van individuen, en die zijn niet politiek van aard, het zijn geen producten van maatschappelijke machtsstructuren en gevechten. Ze komen uit de lucht gevallen, en moeten — althans volgens het heersende hersenspinsel — op de 'markt' hun uitdrukking vinden. Wie ze als politiek ontmaskert en bekritiseert en zich verzet, krijgt een sofistieke redenering naar zijn kop over staatscensuur en de ultieme identiteit van stalinisme, fascisme, religieus fundamentalisme en socialisme. De zelforganisatie van vrouwen in hun verzet tegen het patriarchaat buiten het staatsapparaat om is nochtans de enige waardige erfgenaam van de liberale gedachte van een zichzelf producerende maatschappij. Het zelfbeheerde socialisme overstijgt bij verre Cleppes neoliberale parool van 'respect voor eigendom en kapitaal' en de idiote scheiding tussen individuen en hun preferenties enerzijds en een abstract gedachte staat en maatschappij anderzijds. Het is trouwens geen toeval dat wanneer alle maatschappelijke kwesties worden gedepolitiseerd tot individuele preferenties op de markt, het Blok slapend rijk wordt.

Ik kan me alleen maar verheugen met de wetenschap dat steeds minder mensen deze filisterij ernstig nemen. En dat wanneer de dominante ideologie in de handen van haar toekomstige intellectuelen een dergelijk allooi aanneemt, haar hoogdagen (waar is de tijd dat Verhofstadt Hayek en Friedman ontdekte?) hopelijk voorbij zijn. In het mentale universum van de heer Cleppe is de vrouw die zich als lustobject laat afbeelden het summum van de vrijheid (dat hij dit op de koop toe verbindt met 'moraal' en 'vrije meningsuiting', getuigt al helemaal van zijn neoliberale spitsvondigheid), wie zich engageert in het verzet tegen een systeem van patriarchale machtsverhoudingen een slaaf. Het komt niet in hem op dat de slaaf diegene is die niet zelfbewust het politieke karakter ziet van de maatschappelijke ideologieën die haarzelf vorm geven. Wars van alle slogans over creativiteit, is het neoliberalisme wezenlijk conservatief. Echt vrij, creatief en gelukkig is diegene die zich verzet, zei Ernest Mandel ooit.

Matthias Lievens, 2e lic wijsbegeerte
lid van de Socialistische Jonge Wacht Leuven

Gelijke kansen, of ook niet?

Je hoort het af en toe vallen in debatten. Je hoort er mensen over bezig. Jeugdbewegingen en scholen worden ermee geconfronteerd. Het is een modewoord; maar wat is inclusie, en meer specifiek inclusief onderwijs, nu eigenlijk? Betekent inclusief onderwijs het einde van het buitengewoon onderwijs? Betekent inclusief onderwijs echt gelijke kansen voor elk kind en tegen welke prijs? In deze vrije tribune gaan we even in op enkele aspecten van inclusief onderwijs, met name het begrip zelf, de bedoeling ervan en het huidige beleid daaromtrent (afgetekend tegenover de huidige schoolsituatie). Op het einde maken we nog enkele kanttekeningen.

Inclusief onderwijs gaat uit van de idee dat zoveel mogelijk, in principe alle, kinderen en jongeren kwaliteitsvol onderwijs kunnen volgen in een gewone school. Dit moet vorm krijgen in een zinvol curriculum voor elke leerling, een flexibele school- en klasorganisatie, en ondersteuning waar nodig (Vlaamse Onderwijsraad, VLOR, 1998). Dit idee vloeit voort uit het gelijke kansenbeleid in het onderwijs en de internationale tendens tot integratie, zoals die verwoord wordt in de UNO-resolutie 48/96 over de standaardregels betreffende het bieden van gelijke kansen voor gehandicapten. Concreet betekent dit de afbouw van het buitengewoon onderwijs als instelling, maar geenszins de afbouw van de opgebouwde expertise en knowhow van deze sector. Evenmin wordt een afbouw beoogd van de middelen die nu aan extra zorg worden besteed, maar scholen voor buitengewoon onderwijs zouden, volgens de nieuwe plannen van Minister van Onderwijs Vanderpoorten, een meer ondersteunende functie krijgen in tegenstelling tot hun specifiek onderwijskundige taak nu.

Op dit moment heeft Vlaanderen een stevige traditie opgebouwd in het aanbieden van onderwijs aan kinderen en jongeren met speciale onderwijsbehoeften. Dit onderwijs wordt verricht in aparte scholen, de gekende scholen voor buitengewoon onderwijs, en wordt opgedeeld in acht types, zoals vastgelegd in de Wet op het Buitengewoon Onderwijs van 1970. Aan de basis van deze structuur lag de bezorgdheid om kwaliteitsvol onderwijs. Elk type heeft zijn eigenheid en is aangepast aan de opvoedings- en onderwijsbehoeften van kinderen met een bepaalde handicap. Type 4 bvb. verschaft onderwijs aan leerlingen met een fysieke handicap. Probleem bij deze manier van werken is volgens sommigen het hokjesdenken dat leerlingen onvoldoende mogelijkheden biedt tot maatschappelijke integratie.

Een reactie op dit gebrek aan integratie is het inclusief denken, dat volgens huidig Vlaams Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten vorm moet krijgen in een 'tweesporenbeleid'.

Een eerste spoor beoogt het versterken van samenwerking tussen scholen voor gewoon en buitengewoon onderwijs. Het is de bedoeling dat gewone scholen ondersteuning krijgen vanuit het buitengewoon onderwijs om leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften binnen de eigen school op te vangen. Dit zou enkel van toepassing zijn op kinderen van het basisonderwijs met een licht mentale handicap, lichte emotionele- en/of gedragsproblemen en ernstige leerstoornissen. Ook opleidingsvorm 3 (Buitengewoon Secundair Beroepsonderwijs) van het secundair onderwijs past binnen dit kader. Concreet betekent dit dat leerlingen uit deze types voortaan zouden worden opgevangen in het gewoon onderwijs en dus niet meer in het buitengewoon onderwijs zouden terechtkunnen.

Het tweede spoor beoogt de uitbouw van regionale ondersteuningsscholen voor speciale onderwijsbehoeften (ROSSO). Dit omvat het

samenvoegen van bestaande lokale scholen tot meerdere regionale centra, die als doelgroep leerlingen met ernstige sensorische, zwaar mentale en fysieke problemen hebben. Doelstelling van deze scholen is enerzijds het opvangen van leerlingen die omwille van hun specifieke problemen niet terechtkunnen in het gewone onderwijs en anderzijds het bieden van ondersteuning aan leerlingen die toch kiezen voor het gewone onderwijs (cf. Geïntegreerd Onderwijs, GON).

Bij deze mogelijke veranderingen kunnen een paar kanttekeningen geplaatst worden.

Ten eerste lijkt inclusie niet voor elk kind haalbaar. Wat te doen bvb. met een leerling die twee jaar leerachterstand heeft opgelopen? Ofwel wordt deze binnen het voorgestelde decreet van Minister Vanderpoorten in een gewone basisschool opgenomen waar hij les krijgt met leeftijdsgenoten (cf. De Wet schrijft voor dat leerlingen van het basisonderwijs maximaal één jaar kunnen blijven zitten) en waar deze leerling enkele uren per week aangepaste begeleiding geniet. Ofwel kan deze leerling binnen de huidige wetgeving terecht in het buitengewoon onderwijs, waar het hele onderwijsgebeuren afgestemd is op zijn behoeften. Hieruit volgt dat het misschien beter zou zijn om buitengewoon onderwijs niet uit te sluiten, wanneer het gewoon onderwijs ondanks alle zorg toch tekort schiet. Dus: inclusie waar kan, buitengewoon onderwijs waar nodig.

Ten tweede is het niet onlogisch te denken dat een hulpbehoevend kind gedemotiveerd zou kunnen raken binnen het gewoon onderwijs en dat het een laag zelfbeeld zou krijgen. Ook pestgedrag van medeleerlingen mag hierbij niet uitgesloten worden.

Vervolgens kan men zich vragen stellen bij de haalbaarheid van dit voorstel voor de school en de leerkracht. Denken we maar aan een situatie waarbij een leerkracht met bvb. twintig leerlingen continu vier leerlingen speciale aandacht moet schenken en als het ware op vijf snelheden les moet geven. Ook het feit dat een aantal leerlingen veelvuldig afwezig zou zijn in het kader van speciale ondersteuning, schept vele moeilijkheden ten aanzien van zowel de praktische als de theoretische organisatie van de lessen.

Ten vierde kan ook de haalbaarheid voor de medeleerlingen in vraag worden gesteld. Het is moeilijk te aanvaarden dat een leerling er baat zou bij hebben wanneer enkele leerlingen de voortdurende aandacht opeisen van de leerkracht. Ook zou dit het algemeen onderwijsniveau naar beneden kunnen halen, terwijl we daar in Vlaanderen toch zo trots op zijn.

Ten slotte mogen we ook niet voorbijgaan aan de mogelijke financiële incentieven van dit voorstel van Minister Vanderpoorten. Buitengewoon onderwijs kost veel; misschien teveel volgens beleidsmakers. Inclusief onderwijs is daarbij een handig instrument om indirecte (maar grote) onderwijsbesparingen door te voeren.

Wat de concrete intenties van Minister Vanderpoorten en de Vlaamse Regering zijn omtrent inclusief onderwijs zou duidelijk moeten worden op woensdag 21 april om 20 uur in aula Gaston Eyskens (Dekenstraat 2). Dan komt de Minister zelf haar beleid toelichten.

Sofie Pottier
Bart Devoldere
Christen-Democratische
Studenten Leuven

Studenten: "Hervormingsplan niet democratisch"

Voortaan zal een dertigkoppige universiteitsraad beslissen over een tweede mandaat van de rector van de K.U.Leuven. Bovendien zal een ambtstermijn niet langer vijf, maar nog slechts vier jaar duren. Zo stond vorige week te lezen in De Standaard. Hiermee verbaasde rector Oosterlinck de hele academische wereld en kan hij rekenen op aanzienlijke kritiek van zowel het academisch personeel, collega-rectoren, als de studenten.

Kris Malefason

"Leuvense rector ontloopt kiezers" stond te lezen op de voorpagina van De Standaard. Aanvankelijk dacht iedereen dat het een literaire overdrijving was van de krant in kwestie, maar al vlug bleek de titel van het krantenartikel de lading te dekken.

Al tijdens zijn openingspeech van dit academiejaar zette de rector uiteen hoe hij de interne structurele hervormingen van de K.U.Leuven zag. Dit voorstel werd toen fel bekritiseerd door de studenten. De studentenvertegenwoordigers hadden Oosterlinck even tevoren in hun speech trouwens de naam van een bekend Frans veldheer aangemeten. Na deze verbale confrontatie kwamen de gesprekken over de hervormingen tussen de universitaire overheid en de verschillende universitaire geledingen, waaronder ook de studenten, op gang. Deze verliepen "ondanks de natuurlijke meningsverschillen, toch constructief," zoals LOKO-Kringraad het verwoordt

Pieter Michiels (voorzitter van LOKO-Kringraad): «De procedure van de rectorverkiezingen werd bij de interne hervormingen als eerste aangepakt. Na een paar maanden

discussie kwamen de verschillende geledingen in februari tot een consensus. Van het oorspronkelijke plan waarbij kandidaat rectoren aan een welbepaald vooropgesteld bindend profiel moesten beantwoorden, bleef na protest van onder andere de studenten enkel een niet-bindend profiel over. Aan de eigenlijke procedure van vrije verkiezingen zou er niks veranderen. Dertienhonderd professoren en daarnaast studenten, ondersteunend en wetenschappelijk personeel zouden een nieuwe rector kiezen.»

Veto: Wat zou bij dit eerste voorstel het verschil met vroeger zijn?

Pieter: «De enige grote verandering betrof de termijn van de nieuw verkozen rector. Deze zou verlengd worden tot één termijn van acht jaar met een tussentijdse evaluatie na maximaal vier jaar. LOKO was hiertegen gekant en pleitte voor het behoud van het huidige vijfjarige mandaat met als belangrijkste argument dat een achtjarige termijn veel te lang is zonder dat er een rechtstreekse evaluatie door de basis — de kiezers dus — plaatsvindt. Aangezien er zich onder alle andere verschillende universitaire geledingen hierover een consensus aftekende, legden we ons uiteindelijk bij deze verlenging neer.»

Veto: Waarom zijn jullie zo verbaasd door wat de rector nu doorvoert?

Pieter: «Vorige week moesten we in de krant lezen dat een deel van de plannen gewijzigd is. Het voordien goedgekeurde achtjarige mandaat wordt teruggeschroefd tot een vierjarig

mandaat, maar met de mogelijkheid dat het mandaat kan verlengd worden door een 'aanstelling', in plaats van door een herverkiezing.»

Veto: En met deze aanpassing blijft LOKO het moeilijk hebben?

Pieter: «Het argument van de regelmatige evaluatie door het kiespubliek blijft ook hier gelden. Bovendien is LOKO gekant tegen een 'aanstellingsprocedure', ook al gebeurt deze door een bijzondere universiteitsraad die gedeeltelijk bestaat uit verkozen vertegenwoordigers. Een rector en zijn beleid moeten gedragen worden door de ganse universitaire gemeenschap en de beste manier hiertoe zijn democratische verkiezingen.»

«Ook de manier waarop deze aanpassing gebeurde, stuit ons tegen de borst. In het hele hervormingsproces werden we tot hiertoe behoorlijk gehoord, maar de laatste aan-

passing van de termijn hebben we moeten vernemen via de krant. Puur formeel gezien is de aanpassing in orde na goedkeuring door de Raad van Bestuur van de K.U. Leuven. Maar daar zijn de verschillende universitaire geledingen zoals studenten en assistenten niet vertegenwoordigd, zodat deze beslissing op geen enkele manier met ons werd doorgepraat.»

«In het orgaan waar wij wel zetelen — de Academische Raad — is dit niet voorgekomen, zodat deze aanpassing die 'unaniem is goedgekeurd', zoals de rector beweert, zelfs niet aan alle betrokken partijen bekendgemaakt werd.»

"Een rector moet gedragen worden door de ganse universitaire gemeenschap en de beste manier hiertoe zijn democratische verkiezingen"

VAPL: "Uitspraken rector bijzonder kwetsend"

Dezelfde kritiek krijgen we te horen bij de Vereniging van Academisch Personeel van de K.U.Leuven (VAPL). De VAPL is een beroepsvereniging en behartigt de immateriële belangen van het academisch personeel, de professoren en assistenten, van de K.U.Leuven en streeft een democratisch en efficiënt werkende universitaire gemeenschap na.

Veto: De VAPL is ontevreden met deze nieuwe procedure?

Prof. Bernard Himpens (voorzitter van de VAPL): «Wij hebben vooral problemen met de wijze waarop de nieuwe procedure voor de verkiezingen of aanduiding van de rector tot stand is gekomen. Wij hebben ook zoals iedereen via de krant moeten vernemen dat er een nieuwe procedure is. De rector kan ons niet verwijten af te gaan op krantenberichten, want het is het enige wat we hebben. De informatie die te lezen valt op de interne websites is heel vaak verouderd.»

Veto: Is een ambtstermijn van vier jaar lang genoeg?

Prof. Himpens: «Een termijn van vier jaar is veel te kort. Door de inkorting van het mandaat worden de uitdagingen waarmee de opvolger van de rector zal worden geconfronteerd er niet geringer op. Het eerste jaar van zijn mandaat zal hij de handen vol hebben om te luisteren wat er al dan niet goed gaat aan deze universiteit. Op basis daarvan kan een beleidsplan worden opgemaakt. Er resten dan nog twee of drie jaar om het uit te voeren.»

Veto: Hoe zien jullie de evaluatie van de rector door de bijzondere universiteitsraad na zijn eerste ambtstermijn van vier jaar?

Prof. Herman Nys (raad van bestuur

VAPL): «Een rector wordt verkozen met een bepaald programma. Na vier jaar zal hij niet afgerekend worden door zijn kiezers, maar door een dertigkoppige bijzondere universiteitsraad. Die raad kan vervolgens dat mandaat van de rector met een termijn van maximaal vier jaar verlengen. Die tweede ambtstermijn wordt dus niet verkregen door verkiezing, maar door een aanduiding. Het kan ook dat de raad beslist om na de eerste vier jaar een uitdooftermijn van slechts een jaar in te lassen. Dit is het grote verschil met de eerste plannen. De betrokken rector moet dus bijna gaan solliciteren bij deze bijzondere raad om zijn mandaat te kunnen verlengen. Het grote gevaar is dat dit principe ook wordt doorgetrokken naar andere bestuursmandaten, zoals de decanen.»

Veto: De verontwaardigde reactie van de VAPL heeft ook te maken met de toon die de rector doorheen het artikel hanteert?

Prof. Himpens: «Het is niet een losstaand feit, maar een continuüm van enkele interviews. De toon waarop de rector zich heeft uitgelaten over het academisch corps van de K.U. Leuven hebben wij als heel kwetsend ervaren. In het artikel van vorige week doet de rector eerder neerbuigend over zijn collega's. Hij verwijt ons gemakzucht: "Ik heb nogal wat mensen uit hun gemakkelijke positie gejaagd." Dat staat in schril contrast met wat de rector zei tijdens zijn laatste kersttoespraak. Daar leek hij ons te steunen en was hij er zich van bewust dat we gebukt gaan onder een papiermolen waarbij we op honderd-en-één manieren bevrraagd en geëvalueerd worden. Dat is een ander geluid en de vraag is voor ons: wat meent de rector nu echt?»

«Terwijl hij de Academische Raad in zijn beleidsprogramma voor herverkiezing

in 2000 nog als 'het rechtstreeks democratisch verkozen hart van de universiteit' bestempelde, laat hij zich in het interview in De Standaard over de decanen negatief uit: "Na een eerste termijn word je graag herkozen, dus stellen de decanen moeilijke beslissingen uit tot de tweede termijn" Maar blijkbaar heeft alleen de rector hier geen last van, want hij is de enige die tijdens zijn eerste ambtstermijn wel veel moeilijke beslissingen genomen heeft.»

Karikatuur

Veto: De rector verwijt de profen een daadkrachtig bestuur te belemmeren?

Prof. Himpens: «De rector maakt een karikatuur van de democratische ingesteldheid van de Leuvense academici. Wij zijn inderdaad zeer gehecht aan de spreiding van bevoegdheden tussen een uitvoerend orgaan, voorgezeten door een verkozen bestuurder en een controlerende raad en dit op alle bestuursniveau's. De rector suggereert dat wij, het academisch personeel, zouden willen dat alle beslissingen geno-

men worden door het voltallige personeel. Op die manier maakt hij de voorstanders van een democratisch beheer belachelijk. Een efficiënt bestuur is geen tegenstelling van een democratisch beheer.»

Veto: De rector loopt ook niet te hoog op met zijn voorgangers?

Prof. Nys: «Het is algemeen geweten dat rector De Somer de studenten op een unieke en benijdenswaardige wijze heeft betrokken bij het bestuur van de universiteit. Maar rector Oosterlinck beweert nu dat hij ten opzichte van zijn voorgangers "een meer intensieve samenwerking met de studenten" heeft. De studenten kunnen daar beter over oordelen dan wij, maar de wijd verbreide bijnaam die zij hem gegeven hebben, doet ons toch twifelen aan de juistheid van deze inschatting.»

(km)

Voor een uitgebreid standpunt kan je terecht op de webstek van de VAPL: vapl.kuleuven.be

Rector Oosterlinck verdedigt zich

Veto: Wat vindt u van de kritiek dat het nieuwe model niet democratisch is?

Rector Oosterlinck: «De leden die deel gaan uitmaken van de bijzondere universiteitsraad zijn direct verkozen. Ik snap niet waarom dit nieuwe model minder democratisch zou zijn. Kijk maar naar onze ministers, worden die ondemocratisch verkozen? Getrapte democratie is wat mij betreft niet minder democratisch.»

Veto: Waarom werd hierover nog niet gecommuniceerd naar de academische gemeenschap en moesten ze het bericht vernemen via de media?

Rector Oosterlinck: «Het voorstel werd eerst besproken op de Academische Raad. (Dit is het hoogste adviesorgaan binnen de K.U.Leuven, km) Dit advies werd voorgesteld aan de Raad van Bestuur die een voorstel formuleert aan de Inrichtende Overheid. Het is de Inrichtende Overheid die de eindbeslissing neemt. Het is pas wanneer het reglement in het Staatsblad verschijnt dat het van kracht is. Zolang dit niet gebeurd is, wilde ik het niet op onze interne website plaatsen om verwarring te vermijden. Wat is het nut van een adviesorgaan als men een advies niet zou mogen veranderen? Na de paasvakantie was ik van plan om het academisch personeel op de hoogte te brengen.»

(km)

Volgende week volgt een uitgebreid interview met rector André Oosterlinck.

“Claus is als een hofnar van het regime”

Al voor de zestiende maal organiseerde de Leuvense 'Universitaire Werkgroep Literatuur en Media' ofte WEL zijn jaarlijkse essay- en flitsverhaalwedstrijd. Donderdag worden de prijzen uitgereikt.

Lieven De Rouck

De Werkgroep Literatuur en Media bestaat echter al langer dan de wedstrijd: de 25e verjaardag komt eraan. Hans Devroe is coördinator van WEL. Hij stond ons te woord, over de wedstrijden, over de cursussen die worden georganiseerd, over literatuur kortom.

Over de wedstrijd zegt Hans Devroe: «Er komen vrij veel flitsverhalen binnen. Vaak zijn die nogal realistisch en handelen ze over liefde en relaties, of zijn het reisverhalen. De keuze is meestal niet gemakkelijk. Wij gaan heel nuchter te werk, maar ook erg objectief: er is een jurylid dat eerder let op het realistisch gehalte, een ander let op het aspect verbeelding, een derde op het (vorm)-experiment. Dat levert een quotering op

“Talent is een vereiste, maar gaat verloren zonder training”

dertig op. Een goed gemiddelde over alle factoren is dus belangrijker dan goed scoren op een aspect. En die methode is erg objectief.»

Veto: Merkt u een evolutie in de inzendingen?

Devroe: «Helaas hebben de creatievelingen steeds minder fantasie, zo lijkt het. Tenzij dan erotische of sadistische verhalen, op het pornografische af. Maar zelfs die inzendingen zijn nauwelijks origineel, want geïnspireerd op TV en andere beeldcultuur. Toch zitten er steeds een paar mooie verhalen tussen.»

Veto: Wat valt er te winnen?

Devroe: «Onze prijzen zijn eigenlijk te laag: de hoofdprijs voor het winnende

kortverhaal is 250 euro; de tweede en de derde krijgen honderd en vijftig euro. Bijna alle literaire wedstrijden hebben een hogere inzet. Daarom vragen we aan de Stad Leuven om het prijzengeld te verhogen. Maar goed, voor een student is zoiets toch een leuk extraatje. En het valt toch vrij vaak voor dat een student bij de winnaars behoort, ook dit jaar.»

Kritiek

Veto: Waarom werd de schrijverscursus opgericht?

Devroe: «Op initiatief van Theo Van Rompaey ben ik begonnen met korte cursussen in het toenmalige STUC. De nadruk lag aanvankelijk op teksten van de studenten en internationale *avant garde* literatuur — vooral poëzie en kortverhaal. Dat is geëvolueerd tot cursussen van één academiejaar, waarbij we werken van algemeen en makkelijk naar gespecialiseerd en moeilijk. We hebben nu vier 'leerjaren', met een breder gamma, onder meer de media en semiotiek komen nu aan bod.»

«We hebben altijd gezocht naar het evenwicht tussen verschillende opvattingen over wat zo'n cursus creatief schrijven kan zijn. Ten eerste is er de Amerikaanse traditie van de *creative writing courses*: zomercursussen, gegeven door één auteur. Daar wilden wij vanuit de Europese traditie aspecten van 'poetica' en 'retorica' aan toevoegen. En ten derde wilden we ook zorgen voor *feedback* over het werk van de cursisten zelf, naast het bespreken van teksten, zonder evenwel een literaire 'zelfhulpgroep' te worden. Zo'n zelfhulpgroep is voor de docent wel erg makkelijk en biedt het voordeel van gezelligheid, maar dat zou te weinig kritisch zijn en uiteindelijk weinig leerrijk. Toch probeer ik op te letten met kritiek, cursisten interpreteren kritiek op een erg persoonlijk gedicht al snel als kritiek op hun persoon.»

Veto: Wat zijn de voordelen van zo'n cursus? Is schrijven dan geen aangeboren talent?

Devroe: «Wij geven alleszins een serieus duwtje in de rug. Je schrijft niet geïsoleerd, je krijgt respons... dat is bemoedigend. Dat is onze eerste doelstelling. Onze tweede 'job' is dan positieve kritiek geven. Bovendien leggen we ook oefeningen op en zorgen we zo voor een zekere discipline die mensen meestal moeilijk kunnen opbrengen op hun eentje. Talent is een vereiste, maar gaat verloren zonder training.»

Veto: Hoe werken jullie dan concreet in die cursus?

Devroe: «Meestal beginnen we met een inleiding tot een medium of een genre. Daarna is er plaats voor een discussie en kritische bedenkingen, bijvoorbeeld wanneer het gaat over journalistiek en oorlogsverslaggeving. Ofwel is er een korte oefening voorzien ter plaatse, of een opdracht

auteurs die ik nog regelmatig herlees. En heel wat Vlaamse en Nederlandse dichters. Schrijvers die vernieuwend zijn qua stijl en/of vorm; schrijvers met ideeën en verbeelding. Nu zijn er nauwelijks nog dergelijke schrijvers in Vlaanderen. Vroeger hadden we die wel, met Claes, Walschap, Timmermans, Boon. Momenteel is er weinig diepgang of experiment. En de

die thuis kan worden gemaakt. Voor die inleidingen laten we vaak mensen uit het vak aan het woord, zoals Jos Bouveroux (VRT) of Rik Van Cauwelaert (*Knack*). Er zijn zeven lesgevers»

Veto: Merkt u ook talent op?

Devroe: «Jazeker. Sommigen — jong of oud, uit om het even welke beroeps-categorie —, hebben iets speciaals, iets origineels. Ze kunnen bepaalde emoties koesteren en die toch op een beheerste manier uitdrukken. Afwijken van en uitstijgen boven het gemiddelde, opvallen op een positieve manier, dat is de opdracht. Helaas stoppen velen wanneer hun werk niet gepubliceerd wordt. Toch moeten ze doorgaan, zelf verder werken, blijven lezen en schrijven.»

Plagiaat

Veto: Wie is uw favoriete auteur?

Devroe: «Goh, moeilijke vraag. Als vijftienjarige was ik ooit ondersteboven van Kafka's *Het Proces*. Maar ook Tsjechov, Camus, Borges, Poe, Calvino, Pérec zijn

adviescommissies betoelagen de middelmoot, om politieke redenen vaak.»

Veto: Claus niet?

Devroe: «Ik heb Hugo Claus ooit geïnterviewd. Mijn eerste indruk was dat hij erg belezen is. Mijn tweede indruk veeleer dat hij slim is. Hij lokt zelf kleine controverses uit om in de belangstelling te blijven. Hij bedient zich van de media: hij kan journalisten echt manipuleren. Hij is eerder een acteur en poseur dan een auteur. Hij heeft zijn verdienste, is erg veelzijdig — theater en film — maar hij is geen heel groot schrijver. Hij haalt veel inspiratie uit de Franse en Amerikaanse literatuur en is daarbij trouwens drie maal beschuldigd van plagiaat. Hij heeft ook nooit geprotesteerd inzake sociale of politieke kwesties. Als hofnar van het regime heeft hij dan ook veel prijzen en subsidies gekregen. Een groot schrijver is een grote persoonlijkheid. En dat is hij niet, hij is meer een verkoper.»

De prijsuitreiking en bijhorende receptie gaan door op 22 april (20 uur) in het stadhuis van Leuven. Iedereen is welkom. Gratis info over de cursus: 016-229324; <http://uwel.allegro.be>

En de cursisten?

De meningen van de cursisten zelf zijn verdeeld. Sam Depauw volgt nu het eerste jaar van de cursus: «Mijn ervaring toont me dat zo'n cursus geen overbodige luxe is. Het komt er in mijn stiel als politoloog op aan argumenten zo helder en precies mogelijk neer te schrijven. Ik speelde dus al een tijdje met het idee en heb dit jaar de knoop doorgehakt om zo'n cursus te volgen. Het pluspunt van de cursus is ongetwijfeld de brede waaier aan thema's die aan bod komt. De journalistiek boeide mij het meest: wat je als politiek geïnteresseerde ziet of hoort is het product van de selectie van anderen; en een commerciële selectie bovendien. Anderzijds ligt de klemtoon niet altijd op het technische aspect van het schrijven, en dat had ik liever gehad. Wellicht is dat ook niet mogelijk door de grote groep die de cursus bijwoont.»

Anderen hebben kritischer bewoordingen in petto. De algemene teneur is inderdaad dat de veelheid aan genres en media positief is — journalistiek, scriptschrijven, TV, enzovoort. Toch zijn er mensen die menen dat «er veel over proza verteld werd». Maar vele dingen daarvan wisten we al. Ik vond het bijvoorbeeld goed dat Devroe, de lesgever, de verhevenheid van literatuur wilde over brengen. Ik was het wel grotendeels eens met wat er werd gezegd, maar ik volg geen cursus schrijven om mijn meningen weersproken of — meestal — bevestigd te weten. Wat ik wilde, is een aanscherping van mijn praktische vaardigheden. Dat gebeurde, maar te weinig.»

En de winnaar?

De winnaar van de wedstrijd-kortverhaal wordt pas donderdag bekend gemaakt, maar wij hadden er reeds een gesprek mee. «Eigenlijk heb ik dit verhaal opgestuurd op de valreep en omdat het het kortste verhaal is dat ik ooit schreef. Het gebeuren heet toch: 'wedstrijd flitsverhaal'.... Voilà, dacht ik toen zonder oneerbiedig te willen zijn, daar hebben ze dan een flits.»

«Ik ben erg nieuwsgierig naar de criteria van de jury. Ik denk dat men het verhaal heel suggestief vond: wie weet hoe de verbeelding van de lezer dit verhaal verder schrijft? Ook misschien omdat het een beetje speciaal is omdat er in heel weinig woorden een hele wereld wordt 'opgediend' en een aantal vrij indringende thema's belicht.» De gelukkige heeft zelf ervaring met schrijverscursussen: «Sedert 1994 ben ik bijna elk jaar actief met (en in) één of andere cursus of workshop in volkshogescholen, werkgroepen en andere pittige clubs. Ik heb er heel afwisselende domeinen doorwandeld: poëzie, proza, scenario, liedjesteksten, columns. In 1999 heb ik me ingeschreven voor de cursus van WEL. Er is immers niets dat ik liever doe dan 'naar school gaan'. Ik heb daar veel geleerd. Die cursus is een overlopend vat vol informatie en van mogelijkheden om zelf verder door te boren.» Ook boeiend blijken de contacten met 'mensen uit de praktijk' (de pers, film en toneel). «Nergens anders kan men hen zo persoonlijk alle vragen stellen die op het hart liggen en nergens anders krijgt men er een zo eerlijk antwoord op.»

“Kom niet terug als jullie niet winnen”

Katayoun Alidadi, Frances Ibekwe, Tine Tytgat, Cornelius Bader en Hendrik Schoukens trokken samen met hun coaches Sten Verhoeven en Roemer Lemaître naar Washington in het kader van hun deelname aan de Jessup Law Moot Court Competition.

Sieghild Lacoere

We namen voor vertrek polshoogte hoe ze hun deelname beleefden. Ondertussen zijn ze veilig en wel teruggekeerd, met een pak fantastische ervaringen en herinneringen. De loting was superzwaar, maar tevreden over het resultaat, vijftigste op een internationaal deelnemersveld van honderd, sluiten ze dit hoofdstuk af.

Veto: *Waarom wilden jullie deelnemen aan een pleitwedstrijd?*

Francis Ibekwe: «Hiervoor had ik nog geen internationaal recht gestuurd, dus ik was wel benieuwd naar de materie. Daarnaast dacht ik dat het mij een betere kijk op het recht zou geven, inzicht dat vanuit de praktijk opgebouwd is.»

Katayoun Alidadi: «Die fase zijn we eigenlijk al gepasseerd. We zitten er nu al een tijdje in, we zien wat het echt is en wat er van ons verwacht wordt. Zeker het tweede deel is de moeite, het pleiten zelf. Persoonlijk wou ik dit doen naar later toe, het is een meerwaarde. Wat je later ook doet, het is net dat iets extra waarover je beschikt. En ja, het is veel plezier dan een seminarie.»

Tine Tytgat: «Vorig jaar deed ik mee aan de Pictet competitie. Voor mij was dat een ongelofelijke ervaring, echt iets fantastisch. Toen dat gedaan was, kon ik het er niet bij laten, want ik wou meer van dat. Die competitie mocht je maar één keer deelnemen, dus ben ik bij de Jessup wedstrijd terechtgekomen.»

Cornelius Bader: «Ik wou iets uitzonderlijk maken van mijn Erasmusjaar en dit was de uitgelezen kans om dat te verwezenlijken. In Duitsland zou ik dit nooit hebben kunnen doen. Daar leer je hoe je recht op papier moet zetten en dat is het zowat.»

Hendrik Schoukens: «Wanneer je praat met mensen om je heen merk je dat volkenrecht altijd een verzameling van dingen lijkt te zijn waar je niet concreet mee te maken hebt. In het begin van het semester vroeg ik mij af wat er mee te doen viel in de praktijk. Sten stelde mij voor om mee te doen aan een pleitwedstrijd. Eerlijk toegegeven zie ik nu veel meer de zin in van wat ik vorig jaar heb geleerd.»

Veto: *Heeft iemand last ondervonden van de criteria die gehanteerd worden om te mogen deelnemen?*

Sten Verhoeven: «Er zijn inderdaad verschillende criteria, maar de improvisatieronde is heel belangrijk om te weten te komen hoe een student zich uit de slag kan trekken als die in een lastig parket is gebracht. Dat laat ons toe te zien of ze in staat zijn een verrassend thema te staven met goede argumenten. Als studenten de mist ingaan, heb je toch een goed idee of iemand dit kan of niet.»

«Karakters moeten binnen een team ook te combineren zijn. Bestaat een groep uit veel egocentrische mensen, dan draait de werking vierkant. We letten er dus op dat de karakters elkaar kunnen aanvullen.»

Doorpraten

Veto: *Hoe viel de improvisatieronde mee?*

Hendrik: «Om het nog ietsje erger te maken...Toen ik naar de selectieronde ging, had ik niet door dat Engels de voertaal zou worden. Dat was wel even schrikken.»

Katayoun: «Voor mij was het eigenlijk een ramp, denk ik. Je probeert er dan gewoon iets van te maken en eigenlijk vind ik dit niet echt improviseren. Er zit op voorhand al een inhoud in. Het is niet omdat iemand goed is of net niet in improviseren, dat je het er dan niet of juist wel goed van af zal brengen. Je hebt die inhoud, je werkt daarmee en je moet daar een beetje mee spelen.»

Cornelius: «Mijn argumentatie was niet eens gebouwd op argumenten die te vinden zijn in het recht. Ik had nagenoeg nog geen ervaring gehad met internationaal recht. Je

uitdaging. In het Nederlands zou de wedstrijd veel minder interessant zijn. Het geeft de competitie een extra dimensie.»

Veto: *Waarom kozen jullie net voor deze wedstrijd?*

Katayoun: «Het is de bekendste. Prestige speelt mee en ook het feit dat je naar Washington gaat.»

Tine: «Daar ben ik het volledig mee oneens. De materie interesseerde mij gewoon het meest.»

Extreem

Veto: *Is de steun van de coaches belangrijk om een goede prestatie neer te zetten?*

Tine: «Nee! (hilariteit alom).»

Hendrik: «Echt waar, die ondersteuning is extreem belangrijk. In de nationale voorrondes merk je dat goed. Daar kom je bijeen met mensen van andere univer-

De rechters spuwen hun vragen in het rond en je moet er onmiddellijk kunnen op antwoorden. Als je weet dat je bepaalde vragen al honderd keer hebt moeten beantwoorden tijdens de voorbereiding, dan prijs je jezelf gelukkig dat je het antwoord weet. Dat maakt dat je controle hebt over de situatie waarin je verzeild geraakt.»

Veto: *Speelde professor Internationaal Recht Jan Wouters een belangrijke rol in de voorbereiding op de wedstrijd?*

Katayoun: «Ik vond toch van wel. Hij kwam een paar keer kijken en kan mensen heel goed motiveren. Ik was er van onder de indruk dat hij onze schriftelijke memorie ook echt gelezen had en er inhoudelijke commentaar op had gegeven.»

Tine: «Als die motivatie bij je werkt ja! Hij zegt tegen ons “ik wil jullie niet bang maken, ik zeg het gewoon nu ik erover nadenk. Kom niet terug als jullie niet winnen!” Dat is niet echt ironisch bedoeld omdat het voor hem heel belangrijk is.»

Sten: «Hij krijgt er de fondsen voor en is bereid om er medewerkers op te zetten, wat zijn voorganger niet deed. Die vond dat soort wedstrijden totale onzin. Het is normaal dat professor Wouters dan ook iets terug verwacht (lacht).»

Groepsfeer

Veto: *Is de samenwerking binnen het team altijd even vlot verlopen?*

Katayoun: «In het begin kenden we mekaar eigenlijk niet en dat was wel wennen. Dit is het eerste jaar dat er Erasmusstudenten konden deelnemen, wat toch een ander verloop met zich meebrengt door de verschillen qua mentaliteit. Bij de nationale ronde was de groepsfeer het grootst. Op dat moment heb je een doel voor ogen en moet je het halen. Dan werk je perfect samen.»

Hendrik: «Er waren ups and downs. Maar op de belangrijke momenten, wanneer de groepsfeer goed moest zijn, dan was ze dat wel. Na de examens was ze echt helemaal in orde.»

Veto: *Was het moeilijk om na de examens opnieuw te starten, want ondertussen lig je toch even stil om examen af te leggen?*

Francis: «We hadden geen onderbreking (zucht)! Tijdens de examens blijf je verder werken.»

Katayoun: «Tijdens de blok hebben we onze memorie afgewerkt en in de lesvrije week zijn we begonnen aan het pleitgedeelte. Al bij al zaten we tijdens de examens niet echt stil.»

Veto: *Valt het dan wel te combineren met je studies?*

Hendrik: «Persoonlijk vond ik van wel. De moeilijkst te overbruggen periode is eigenlijk de kerstperiode. Voor mij was het zwaar om te zien hoe iedereen in feeststemming is op dat moment en jij dan alleen maar met dit kan bezig zijn.»

Francis: «Wanneer het pleitgedeelte start, vergeet je alle zware inspanningen.»

Cornelius: «Op het einde van de rit is dat het wel allemaal de moeite waard geweest!»

Tine: «De trip naar Washington is natuurlijk fantastisch. Niet het prestige dat eraan vasthangt, maar de kans die je krijgt om zoveel verschillende mensen te ontmoeten uit alle uithoeken van de wereld.»

(foto's Sigi)

moet gewoon blijven doorpraten.»

Sten: «Het uiteindelijke doel is dat je uit de problemen raakt. Hoe je het aanpakt, doet er niet echt toe. Voor sommigen gaat inderdaad een heel nieuwe wereld open, terwijl het voor anderen meer een opfrissing is van hun kennis over internationaal recht.»

Veto: *De wedstrijd is volledig in het Engels, geeft dat extra problemen?*

Hendrik: «Nee, je went er aan. Alle documenten die we moeten lezen zijn in het Engels. Je wordt gewoon altijd geconfronteerd met Engels, dus dat vraagt niet echt een aanpassing. Het is ook internationaal recht, hé.»

“Mijn argumentatie was niet eens gesteund op argumenten die te vinden zijn in het recht. Je moet gewoon blijven doorpraten”

Tine: «Op de duur kan je zelfs niet meer praten over het onderwerp in het Nederlands.»

Katayoun: «Uiteindelijk is dat ook de

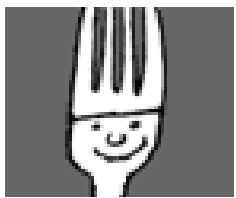
siteiten en de mensen van de VUB nemen aan alles deel, maar moeten achteraf zelf gaan melden hoe ze het ervanaf gebracht hebben. Aan de K.U.Leuven laten ze hun studenten meedoen aan iets en ze steunen die dan ook ten volle. Met het goeie resultaat als gevolg dan ook (lacht). Soms is het natuurlijk wel vervelend om telkens opnieuw te moeten beginnen als iets niet aan te normen voldoet die de coach hanteert.»

Veto: *Zijn de coaches streng?*

Sten: «Ja. (na enige aarzeling) Laat ons zeggen dat het enige wat ik probeer te doen is verbetering aanbrengen waar het nodig is.

Als hun werk goed is, moet ik daar niet in tussenkomen. Vind ik bijvoorbeeld dat ze een bepaald argument moeten opnemen in hun conclusies, dan zeg ik dat, maar als zij vinden dat dit niet zo is, dan hamer ik daar niet op. Hoe je het ook draait of keert, het is uiteindelijk hun eigen beslissing en werk. Ik ben er om hen te begeleiden. Zij krijgen de zaak voorgeschoteld, ik probeer er de hoofdzaken uit te halen voor hen. Maar uiteindelijk zullen zij er waarschijnlijk meer van weten dan ik.»

Francis: «De begeleiding is een voordeel.

Menu van de week in Alma 1-2-3 19 - 23 april 2004

(advertentie)

= vegetarische schotel   ~~X1~~ = niet in Alma 1
~~X2~~ = niet in Alma 2   ~~X3~~ = niet in Alma 3

DEZE WEEK EXTRA KEUZE WARME GROENTEN

maandag

Worteltjessoep	0,50
Kip met bruine van Corsendonck	3,90
Kalkoenlapje met gestoomde broccoli	3,90
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus met cognac	3,90
Cordon bleu met roquefortsaus en boontjes	3,90
Visbrochette met tomatensla	3,40
Quorn pita	3,0
Vleesballetjes in tomatensaus op pasta	2,30

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,50
Vegetarische loempia met Indische saus	3,00
Rumsteak met vichywortelen	3,90
Stoofvlees	3,40
Varkenslapje met kaas, Portosaus en Ardeense aardappelen	4,30
Saté met ketjapsaus	3,40
Spaghetti bolognaise	2,30/2,55

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,50
Kipkroketten met zuiderse groenten	3,40
~~X1~~ Kipkroketten met portosaus	3,40
Schnitzel met erwtes op z'n Frans	3,00
~~X1~~ Schnitzel met portosaus	3,00
Kippenragout met pilawrijst	3,90
Braadworst met bloemkoolroosjes en cocktailsaus	2,30
~~X2~~ Groentjes in bladerdeeg met groenterijst	3,90
Vegetarische lasagne	3,40

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,50
Mueslikrokot met gegratineerde bloemkool	2,30
Mueslikrokot met Provençaalse saus ~~X1~~ ~~X2~~	2,30
~~X1~~ Rumsteak en wortel met sinaas en gember	3,90
Rumsteak met Provençaalse saus	3,90
Visfilet met witloof en paprikasaus	4,30
Krokant gevogeltelapje met bearnaisesaus	3,90
Kalkoensteak met appelmoes	2,30
Bami goreng	3,40

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,50
Vleesballetjes met printaniere	2,30
Gebakken kipfilet met Haspengouws fruit	3,90
Koninginnenhapje	3,00
Krokante vis met Provençaalse saus	3,90
Kleurrijke groentepizza	3,90

Er worden dagelijks maaltijdslaatjes, koude schotels, broodjes en maaltijdsoup aangeboden. In het Pauscollege, Justus Lipsius en Gasthuisberg worden dagelijks vier schotels uit bovenstaand menu aangeboden.

COLUMN

Mag het ietsje minder?

Vandaag las ik het weer in de krant. Zelfdoding als één van de belangrijkste doodsoorzaken bij jonge mensen. Is het niet merkwaardig dat we in één van de meest ontwikkelde en welvarende landen leven, maar dat we tezelfdertijd koplopers zijn in zelfdoding en het gebruik van antidepressiva en slaapmiddelen? Het gaat mijn verstand te boven. Of neen, laat me eerlijk zijn, soms begrijp ik zeer goed hoe onze samenleving in elkaar zit en verwonderen me deze gegevens niets. In hetzelfde artikel werd de vraag gesteld: "Mag ik ongelukkig zijn?". Is het vreemd dat sommige mensen ongelukkig worden in onze samenleving? Is dat nog vreemd na al wat er van ons verwacht wordt?

We moeten een goede en gezonde relatie hebben waarin de moderne man en hardwerkende, carrièremakende vrouw in harmonie samenleven. We moeten bovendien ook nog eens kinderen op de wereld zetten die eens vriendjes hebben, in verschillende sportclubs actief zijn, het goed doen op school en tegelijkertijd hippe, coole en modebewuste minimensjes zijn en waarvoor ouderlijk iedere week van hot naar her loopt. Het is blijkbaar niet gemakkelijk gewoon te leven en dan ook nog eens gelukkig te zijn.

Is het werkelijk zo moeilijk om met minder gelukkig te zijn? Met minder bedoel ik niet dat je in een Mongoolse tent moet gaan huizen en één moet worden

met de natuurelementen. Minder hoeft niet bijna niets te zijn. Niet proberen de perfecte mens of student te zijn, kan al veel betekenen. Niemand hoeft iedere dag te studeren en er wordt niet meer verwacht dan dat je erdoor bent, desnoods in tweede zit. Je hoeft zelfs niet de hypersociale mens te zijn die 's zomers met de rugzak door Zuid-Amerika trekt en zich verbonden voelt met al het onrecht in de wereld.

Ik hoor al een aantal mensen steigeren. En terecht. Er bestaan zeker mensen die al die dromen in één persoon verenigen zonder daar veel moeite voor te moeten doen en daar bovendien perfect gelukkig mee zijn. Maar wat met de mensen die halsstarrig moeite moeten doen om aan dat ideaal van de moderne mens te voldoen?

Ook ik ben niet vrij van moderne invloeden, dat heb je een aantal nummers geleden kunnen lezen toen het over het Chronische Vermoeidheidssyndroom ging. Ik wens het niemand toe en hoop dat je gewoon gelukkig kan zijn met wat je hebt en wie je bent. Moeten is een woord dat in vele hoofden gedeletet mag worden.

Take it, but take it slow, zou ik zo zeggen...

Lieze Van Dessel

KORT•KORT•KORT•KORT

Boer zkt. Student

Aan de Diestsevest verrijst de komende maanden de nieuwe hoofdzetel van de Boerenbond. Hierdoor komen de huidige gebouwen in de Minderbroederstraat, waarin de Boerenbond sinds haar oprichting in 1890 huist, vanaf mei volgend jaar leeg te staan. De K.U.Leuven, de laatste jaren geconfronteerd met een dreigende schaarste op de kotenmarkt, rook een kans op extra huisvesting voor studenten en hoopt het gebouw te kunnen huren. De bedoeling is om door middel van een groter universitair aandeel op de kotenmarkt de tendens van prijsstijgingen van de laatste jaren te temperen.

Het plan vereist echter nog wel de instemming van de stad Leuven. Het gebouw in de Minderbroederstraat zou vermoedelijk plaats bieden aan een 160-tal kamers. Volgend academiejaar zou reeds een vleugel van dertig kamers als proefproject in gebruik worden genomen. Na evaluatie zou dan mogelijk de rest van het gebouw tot studentenkoten worden omgevormd.

Open Poort kraakt pand Dijledal

Sinds vorig weekend wordt een pand met zesentwintig appartementen gekraakt aan de Remyvest. Het gebouw is eigendom van de sociale huisvestingsmaatschappij Dijledal, dat van plan zou zijn het sedert korte tijd leegstaande pand te renoveren. Jongeren die zichzelf aanduiden als 'Open Poort', hebben het pand nu echter gekraakt en een spandoek met opschrift "De stad is van iedereen" bevestigd. Met deze

kraak wil de beweging het feit aanklagen dat Dijledal verscheidene van haar gebouwen laat leegstaan om (uiteindelijk) te renoveren, terwijl veel mensen op een woonst wachten.

Volgens Dijledal stond het pand slechts tijdelijk leeg met het oog op renovatiewerken. Indien die werken vertraging zouden oplopen door de krakers, worden de jongeren mogelijk financieel aansprakelijk gesteld.

Elke dinsdag houden de krakers 'kraakspreekuur' in het pand van 14 tot 17 uur en van 19 tot 21 uur. Mensen met huisvestingsproblemen kunnen er dan terecht. Bedoeling is onder andere mensen te helpen andere panden te kraken.

Luc voor LUC

Na zestien jaar Harry Martens, krijgt het LUC binnenkort een nieuwe stuurman voor de volgende vier jaar. Wellicht wordt dit Luc De Schepper, de enige die een kandidatuur als rector indiende. De Schepper (47) is doctor in de natuurkunde en momenteel nog decaan van de Faculteit Wetenschappen. Hij zal het rectoraat alvast geen zestien jaar voor zijn rekening kunnen nemen aangezien aan het LUC een rector voortaan slechts één maal mag worden herkozen. Als één van zijn prioriteiten liet De Schepper alvast optekenen het aantal studenten dat voor het LUC kiest te willen opdrijven. De rectorverkiezingen aan het LUC vinden plaats in mei en in oktober treden de nieuwe rector en zijn ploeg dan effectief aan.

(bd)

DE MEGAFOON

MAANDAG 19 APRIL 2004

TAZ en TAZ, heel even zelfs in dialoog

Een van de essentiële engagementen van een Kunstencentrum is mogelijkheden bieden aan beginnende kunstenaars. Met Tijdelijk Autonome Zone (TAZ) biedt en 'ver-dramaturg-t' het STUK mogelijkheden aan jonge theatermakers. Helemaal niet vastomlijnd of compleet ingevuld, maar wel in de vorm van een ondersteunde productiemaand en een zich ontwikkelende festivalweek.

Nele De Mulder

Dit jaar wordt het festival samen georganiseerd met KURA. Maar daar waar KURA zich specifiek naar examenopdrachten en afstudeerprojecten richt, kiest TAZ mensen of groepen die enkel nog maar een plan hebben, of een luidop uitgesproken wens, of de STUK-prijs winnen. Sluit er mee een tijdelijk ondersteunend verbond. Iets wat jij op het vlak van organisatie, logistiek en logement zeer vergaand mag interpreteren. Maar wel los van elke soort van kleine lettertjes, of anders gezegd op artistiek vlak zo goed als autonoom.

Dat tijdelijk ondersteunen en mogelijkheden bieden, steunt gedeeltelijk zelf op 'T.A.Z. The Temporary Autonomous Zone, Ontological Anarchy, Poetic Terrorism' (1991) van Hakim Bey. Een boek, of eigenlijk essays, waarin Bey poëtisch dagdroomt over het verval van politieke naties en het tot stand komen van tijdelijk autonome leefvormen.

Twee jaar al bestaat TAZ als werking en als festivalweek. De samenwerking met KURA is nieuw. Maar nog altijd gaat het over bieden van mogelijkheden om te creëren, te brengen en te ontdekken waar de jongere theaterwereld mee bezig is, zowel voor de makers, de organisatoren als het publiek.

Mal

Nu staan we nog efkens op het binnenplein. Links de opbouw van het konings balkon, rechts openstaande ramen die veel beweging en geluid onthullen en net achter de rug een gesprek met An-Marie over TAZ. De laatste rechte lijn is in gezet. Wat voor de TAZ (de werking) aan het begin stond van deze TAZ (het festival) is enerzijds de STUK/Theater-aan-zee prijs die gewonnen werd door het Gentse Ontroerend Goed. En anderzijds Joost Vandecasteele die het altijd maar had over de Nederlandse actrice Abke Haring waarmee hij heel graag eens zou samenwerken.

Het hebben van gesprekken en het klikken tussen mensen is een tweede bepaling. Eerlijkheid, betrokkenheid en het willen voorgaan, misschien zijn dat wel de meest doorwegende criteria. Het effectieve samenwerken Tijdelijk en Autonoom startte dan een maand geleden. Waar de groepen zich zo goed als volledig op het artistieke storten, zowel overdag als 's nachts door het voorzien van slaapgelegenheden, houdt TAZ zich bezig met alles wat er komt bij kijken: slapen, eten, drinken, techniek, infrastructuur, organisatie... Er is geen pasklare mal die de weg leidt of geleid heeft. Maar wat wel altijd aanwezig was, is de intuïtie en het kunnen stellen van vragen en bedenkingen langs beide kanten, het eten met iedereen en de niet dwingende gedachte dat het mag lukken, mislukken, falen, lukken, een hit worden en een *mishit*... De engagementen zijn alleszins aangegaan en de Tijdelijk Autonome Zone, haar laatste rechte lijn is nu echt wel ingezet. En de lijn van het 'Gesamtkunstwerk', die lijn staat toch al even het beste van zich zelf te geven, weliswaar soms wat verlegen, maar zeker nog voor eeuwen...

BOUKJE SCHWEIGMAN EN HANS BRYSSINCK BRENGEN BENEN EN AMOR

Het lichaam centraal

Op TAZ & Voix Gras kan je naar *Benen en Amor* gaan kijken, twee voorstellingen die vanuit Nederland kwamen aanwaaien. Het bijzondere aan beide stukken is dat ze geen traditioneel teksttheater brengen, maar zich focussen op beweging, actie en muziek.

Anneleen Cosemans

De jonge theatermakers Boukje Schweigman en Hans Bryssinck gaan niet uit van ellenlange teksten of bewerkingen van klassieke romans, maar grijpen terug naar gebaren om hun gedachten en emoties weer te geven. Mime is daarbij een belangrijke inspiratiebron.

Boukje Schweigman volgde een opleiding tot mimespeler aan de Theaterschool in Amsterdam, een faculteit van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten en studeerde in juni 2003 af. *Benen* was haar afstudeerproject en viel al meerdere malen in de prijzen, zowel in Nederland als daarbuiten. De voorstelling in STUK is een Belgische première.

Terwijl mime onmiddellijk doet denken aan de negentiende eeuwse Pierrotfiguur met witte kleren en witgepoederd gelaat, heeft de discipline ondertussen heel wat evoluties doorgaan, vooral met de komst van het moderne mime. Dat moderne mime, dat in Amsterdam onderwezen wordt, is een analytische benadering van de houdingen en bewegingen van het menselijk lichaam en de daaruit te ontwikkelen theatrale mogelijkheden.

Benen

Het verhaal, in zoverre dat je daarvan kan spreken, is dat van een lichaam dat een nieuwe ruimte betreedt en die ruimte begint te onderzoeken. Elke ontdekking veroorzaakt een fysieke reactie, zodat ze op den duur niet meer weet of ze de ruimte om haar heen exploreert of haar eigen lichaam. Daar draait het voor Schweigman om: mime is een mens in de ruimte die iets doet. Je vertolkt niet de ideeën

van een schrijver of een regisseur, maar beeldt uit wat je zelf bedacht hebt. De jonge dramaturge probeert met behulp van haar lichaam rechtstreeks te laten zien wat ze voelt, zonder de voor haar overbodige vertaling naar woorden te maken.

In Amsterdam houdt nog een andere hogeschool zich bezig met het onderwijzen van meer experimentele theatervormen. Stichting DasArts wil de student een dynamisch onderwijsmodel aanbieden dat om de twee jaar gherdefinieerd wordt in relatie tot de tijd, het sociaal-politieke en artistieke klimaat, de deelnemers, de mentoren en de gast-docenten. Bedoeling is dat studenten gedurende het programma hun eigen visie ontwikkelen en het theater van de toekomst mee bepalen. DasArts werd opgericht in 1994 in opdracht van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en is verbonden aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Naast choreografie, regie en scenografie concentreert het programma zich eveneens op mimografie.

Amor

Met *Amor* studeert Hans Bryssinck af aan DasArts. Net als de andere studenten aan de kunsthogeschool volgde hij om zijn diploma te behalen vier studieblokken van telkens tien weken met telkens een specifiek en actueel maatschappelijk of artistiek relevant thema, ingebracht door een bekend kunstenaar die tevens als mentor van het blok in kwestie optreedt. Tijdens het vierde en laatste blok werkt de student aan een 'Finaal Project', dat wordt uitgevoerd buiten DasArts in samenwerking met een andere instelling. *Amor* werd een coproductie van Wp Zimmer Antwerpen, hetveem producties en DasArts en is een soloperformance met muziek, stem en geluid als basiselementen.

Benen van Boukje Schweigman kan je bekijken op dinsdag 20 april om 20u en om 21u45 in de Labozaal van STUK. Hans Bryssinck zie je in dezelfde ruimte aan het werk op donderdag 22 april om 20.00. Een toegangsticket kost 2,5 euro.

TERUGBLIK OP EEN JAAR AAN HET KURA-ROER

“KURA leid je slechts gedurende één jaar, maar dan wel met hart en ziel”

Voix Gras is traditioneel het laatste wapenfeit van Kultuurraad. Vijf dagen lang staat een meute jonge theatermakers in de belangstelling, maar al te gauw worden diegenen achter de schermen vergeten. Daarom richten wij de spots op twee van hen: de sympathieke meiden van KURA, Els Silvrants en Lieselot Dewaele.

Katrien Delcourt en Annick Lesage

Veto: *Hebben jullie eigen accenten gelegd of nieuwe zaken geïntroduceerd?*

Lieselot Dewaele: «Natuurlijk hebben we onze eigen accenten gelegd, dat is onvermijdelijk en vanzelfsprekend. Elk jaar is er namelijk een nieuw KURA-duo, met telkens zijn eigen prioriteiten en voorkeuren. Zo hebben Els en ik voor het theaterfestival van dit jaar met opzet gekozen voor een samenwerking met Tijdelijk Autonome Zone (TAZ). Verder hebben wij ‘Oorgetuigen’ weer op poten gezet. Wij zijn eigenlijk volledig vrij in onze aanpak, zolang die maar past binnen de Kultuurraadvisie.»

Veto: *Kan er nog iets worden verbeterd aan KURA en haar werking in de komende jaren?*

Els Silvrants: «KURA is momenteel in volle hervorming. We willen namelijk heel betrokkenheid bij de organisatie van KURA dan de studentenkringen nu kunnen bieden. Dit is zeker geen verwijt aan het adres van de kringen. Bij een presidium komt sowieso veel werk kijken, zodat de kringen hun verantwoordelijkheid niet kunnen opnemen. Dit vangen wij op.»

Lieselot: «We zijn ook volop bezig met het actualiseren van het Cultuurvademecum.»

Veto: *Waar hebben jullie bijzonder goede herinneringen aan?*

Lieselot: «Er zijn er al heel veel. Ik denk bijvoorbeeld aan het openingsconcert in het stadspark, dat was meteen een schot in de roos. Net als Ithaka.»

Els: «Ik ben als KURA-verantwoordelijke terechtgekomen in een organisatie waarin je zo veel vrijheid krijgt om vanalles te doen, ook je eigen ding. Dit en de kans om op redelijk professioneel niveau projecten uit te werken, binnen een professionele omkadering, zijnde STUK, geeft je een ongelooflijke adrenalinestoot. Het is een geweldig jaar geweest, ook al heb ik er mijn leven een beetje aan opgehangen en had ik buiten KURA bitterweinig sociaal leven.»

Veto: *Voor een deeltijdse job als KURA-verantwoordelijke hadden jullie hier toch wel je handen aan vol, niet?*

Lieselot: «Inderdaad, maar dat wisten we op voorhand. Niettemin hadden en hebben we het er zeker voor over. KURA leid je slechts gedurende één jaar, maar dan met hart en ziel.»

Els: «Ik volg Lieselot hierin volledig. KURA leiden doe je vanuit puur engagement en niet voor het geld ofzo. Daarom waren wij ook bereid om hier andere dingen voor op te offeren. Een ‘deeltijdse’ job zou ik het niet noemen, neen, eerder ‘dubbel voltijds’. Met al onze overuren hadden we eigenlijk vanaf januari niet meer moeten komen werken (*lacht*).»

Veto: *Welke plannen hebben jullie nu? Zien jullie een functie in de culturele sector nog zitten?*

Els: (*lachsalso*) «Ik heb het eerlijk gezegd nu wel eventjes gehad. Deze zomer ben ik reisbegeleidster en ik hoop dit gedurende een jaar te kunnen blijven doen.»

Lieselot: «Ik heb simpelweg nog geen idee. Misschien weer studeren, misschien ook niet...»

Veto: *Welke gouden raad zouden jullie je opvolgers willen meegeven?*

Els: «Af en toe moet je echt wel eens neen zeggen (*lacht*).»

Lieselot: «Sport ook af en toe eens met je collega's.»

Horen, zonder daarom te moeten geloven

We hebben vijf festivaldagen en we hebben vijf koningen. Voor elke dag een koning. Een ééndagskoning. Elke dag opnieuw bestijgt een van hen om 22 uur op zijn beurt het Koningsbalkon om zijn mening over de daken te schallen.

Gawan Fagard

Op maandag is dat Jean Bernard Koeman, op dinsdag Elke Van Campenhout, op woensdag Geert Six, op donderdag Karl Van den Broeck en op vrijdag Wim Vandekeybus.

Allen zijn ze hun eigen monarch. Allen kauwen ze eigengereid op de festivalthematiek ‘of kunstenaars wel of niet geholpen kunnen worden’ en zenden het resultaat ervan megafoonsgewijs uit. Ze laten hun woorden neerddwarrelen op de menigte daar beneden, op zij die het landschap van de kunst bevolken.

Een heel festival lang spannen we ons in om jonge theatermakers van dienst te zijn, om ze te helpen, zeg maar. Maar een heel festival lang spannen we ons ook in om ons af te vragen of je hen eigenlijk wel *echt* kan helpen.

We vragen ons af of we geen bodemloze putten aan het dempen zijn. Of we geen bergen pogen te verplaatsen. Of we niet tegen bonenstaken wensen op te klauteren teneinde de maan te bereiken.

En daarboven in het licht van de nachtelijke maan verschijnen onze ééndagskoningen en ze schallen hun vrijheden uit. Nu eens vinden ze het ongehoord dat we ons ontfermen over theatermakers in volle ontwikkeling, dan weer drukken ze hartgrondig de noodzaak daarvan uit. Of ze nuanceren. Dat je bijvoorbeeld hulp mag aanbieden of moet aanbieden, maar dat je de artistieke vrijheid moet respecteren. Of dat er geen ontwikkeling mogelijk is zonder een zekere hulp, omdat kunstenaars tenslotte geen navelstaarderige kluizenaars kunnen zijn. Of zijn ze dat wel — is elkeen misschien zijn eigen koning geworden? Allicht.

Toch kunnen ze veel te weten komen van wat andere koningen ons te zeggen hebben. Ook wij. Zie het als horen, zonder daarom te moeten geloven. Gewoon, omdat we allen koning én volk in onszelf verenigd hebben en omdat ééndagskoningen nu eenmaal de moeite zijn om aanhoord te worden.

programma

Elke avond is goed voor een spannend aanbod dat begint in de Voix Gras Labolounge waar u het jongste onder het jonge werk kan zien, gevolgd door twee nieuwe TAZ-voorstellingen elders in huis om 21 en 22u30. In en rond de Labolounge zijn er gesprekken, concertjes, interventies en een bijzondere editie van oorgetuigen met Raven Ruëll, zowel ex-TAZ'er als ex-Voix Gras'er. Hopen nieuw werk dus in één week voor u bij elkaar gezocht, met twee heuse premières, een aantal Belgische premières en een hele resem kersvers materiaal uit de Vlaamse en Nederlandse theaterscholen. Elke Voix Gras-voorstelling zie je voor 2,5 euro, voor een TAZ-voorstelling betaal je vijf euro.

maandag 19 april 2004

20u00. STUK Labozaal. De Ballen van Martha. Toneelacademie Maastricht. 2,5 euro
22u00. STUK binnenplein. Koningsbalkon. gratis
22u30. STUK Labozaal Oorgetuigen: Raven Ruëll. 2,5 euro
Doorlopend. Lounge & Babbelbox

dinsdag 20 april 2004

20u00. STUK Labozaal. Benen. Boukje Schweigman. 2,5 euro
21u00. STUK Soetezaal. Exsimplicity. Ontroerend Goed. 5 euro
21u45. STUK Labozaal. Benen. Boukje Schweigman. 2,5 euro
22u00. STUK binnenplein. Koningsbalkon. gratis
22u30. STUK Labozaal Concert. Mira Bertels. gratis
Doorlopend. Lounge & Babbelbox

woensdag 21 april 2004

20u00. STUK Labozaal. We zijn alleen: twee monologen. Jeroen Lenaers/Janne Desmet. 2,5 euro
21u00. STUK Studio. VERSUS. STUK/Gasthuis/Vandecasteele/Haring. 5 euro
22u00. STUK binnenplein. Koningsbalkon. gratis
22u30. STUK Soetezaal. Exsimplicity. Ontroerend Goed. 5 euro
22u30. STUK Labozaal Talk.Geert Opsomer & Erwin Jans. gratis
Doorlopend. Lounge & Babbelbox

donderdag 22 april 2004

20u00. STUK Labozaal. Amor. Hans Bryssinck. 2,5 euro
21u00. STUK Soetezaal. Exsimplicity. Ontroerend Goed. 5 euro
22u00. STUK binnenplein. Koningsbalkon. gratis
22u30. STUK Studio. VERSUS. STUK/Gasthuis/Vandecasteele/Haring. 5 euro
22u30. STUK Labozaal Premièrereceptie Exsimplicity & Versus. gratis
Doorlopend. Lounge & Babbelbox

vrijdag 23 april 2004

20u00. STUK Labozaal. Schizopolis. Dramatische Kunsten Rits Brussel. 2,5 euro
21u00. STUK Soetezaal. Pas Als Zaagsel krijgt een Boom Applaus - Jetse Batelaan. 5 euro
22u00. STUK binnenplein. Koningsbalkon. gratis
22u00. STUK café. Scapes!: DJ Robert Hayden en VJ Wim Vandekeybus. gratis
22u30. STUK Studio. VERSUS. STUK/Gasthuis/Vandecasteele/Haring. 5 euro
22u30. STUK Labozaal Concert. Line Van Wambeke. gratis
Doorlopend. Lounge & Babbelbox

AUTEURS SELECTEREN HUN FAVORIETE PASSAGES

Martha's lievelingsballen

Het Theaterfestival VOIX GRAS kijkt dit jaar over de landsgrenzen heen en haalt enkele Nederlandse voorstellingen naar Leuven. 'De Ballen van Martha' is er hier één van.

Karen Wastijn

Een tragikomische voorstelling over vijf levens, met elkaar verbonden, maar toch op zichzelf aangewezen. Over het omgaan met onmogelijke verlangens. Over afscheid nemen. Over ballen en vrachtwagens. Laat je ontroeren en je komt met een glimlach op de lippen buiten!

Wanda Eyckerman, Fabian Jansen, Roel Swanenberg, Sophie Van Winden en Peter Vandemeulebroecke studeren aan de Toneelacademie van Maastricht. Ze schreven 'De ballen van Martha' volledig zelf en selecteerden voor ons hun favoriete stukjes.

Roel Swanenberg:

Ik probeerde uit alle macht een plek te dromen waar niets hetzelfde was. Totdat ik mijn evenwicht hervonden had, was alles wat ik zag China, China, China.

Peter Vandemeulebroecke:

De liefde, daar kan men zich nu eenmaal van alles bij voorstellen. Ik ook. Een vrouwtje, de liefde van mijn leven en, hopla, het gedachtegoed doet de rest. Een herinnering, een ietsje wazig, wordt ingevuld met fantasie.

Sophie van Winden:

"Het is niet makkelijk voor een vrouw als ik om zomaar op een stoel te gaan zitten. Ja ik kan natuurlijk best gaan zitten, ik heb niks aan mijn botten, maar weet je wel hoe vaak ik dat al heb gedaan. Mijn boekje is vol. Ik ben te vroeg geboren en ik ga te laat dood"

Fabian Jansen:

"Ik heb gegeten, ik heb op de openbare weg gegeten, ik heb zonder mes en vork gegeten. Ik ben oud genoeg geworden om de geslachtsdrift te gebruiken. Ik ben te veel alleen geweest."

Wanda Eyckerman:

"Zo ken ik persoonlijk de jongen die heel de zee heeft gehuild hij is er blind van geworden te hard op zijn eigen verdriet gestaard"

Peter Vandemeulebroecke:

Gelijk een olifant, zo herinner ik me haar. Hoe ze gekleed was en erbij liep, gelijk een olifant. Haar haren half uit hun patroon, kop omlaag als zijnde zoekende. En dik. Zo leek ze wel. Ik moet nu wel gaan oppassen wat ik zeg, maar het is goed bedoeld, zo bedoel ik het althans. ze is niet dik hoor, maar met drie truien en zo een hoofd, toen, lijkt men nu eenmaal op een olifant.

Bij Voix Gras krijgt het publiek ook een stem

Laat van je horen! Het is niet onze bedoeling dat alleen de artiesten hun stem kunnen laten horen. Ook jij krijgt de kans om je zegje te doen. Iedere avond krijgt u een stembiljet waarop u uw mening kan weergeven. Op het einde van de week worden deze meningen samengeteld en de beste voorstelling bekroond.

OORGETUIGEN MET
RAVEN RUËLL

Plaatjes met praatjes

Raven Ruëll: een jonge regisseur met een gevoel voor boeiende verhalen komt zijn platen uit de hoezen en zijn leven uit de doeken doen.

Jozef Wouters

Maandagavond om half elf staat Raven Ruëll in voor een *late night* versie van 'Oorgetuigen'. Het concept van 'Oorgetuigen' ziet er als volgt uit: Een interessant persoon neemt zijn platenbak mee en vertelt over zichzelf door liedjes te laten horen en daar een beetje rond te vertellen.

Een platenbak heeft bijna iedereen, maar die ongewoon boeiende persoonlijkheid, dat heeft Raven dan weer voor op de rest. Hij studeerde af als regisseur aan het RITS, werd bijna onmiddellijk opgepikt door de grote theatergezelschappen, registreerde 'Jan, mijn vriend', 'Leven en werk van Leopold 3', 'Antigone', en nog veel meer. Hij heeft bovendien zowel op Voix Gras als op TAZ gestaan (vorig jaar met de voorstelling BAR).

Zaterdag ging zijn nieuwste productie 'Stokzielalleen' bij BRONKS in première. Zeker een aanrader. Het spreekt dan ook voor zich dat een jonge regisseur met zo'n repertoire je zonder moeite een uurtje zal kunnen boeien.

Na zijn zesde middelbaar had Raven zijn buik vol van studeren en wou hij een jaar stoppen met presteren. Per ongeluk deed hij toch mee aan het ingangsexamen van het RITS in Brussel, per ongeluk was hij er door, toevallig viel die school mee en door van het ene 'toeval' in het andere 'per ongeluk' te vallen werd hij gelukkig met wat hij deed. Nu staat Raven voor u met zijn stem en zijn muziek.

De muziek die hij zal draaien is dus een soort van vonk die een anekdote start. In Ravens voorstellingen is muziek ook erg belangrijk. Tijdens 'Jan, mijn vriend' is er nooit muziek, behalve op het einde. 'De waarheid' van Marco Borsato knijpt dan werkelijk je keel over. Het licht autobiografische BAR eindigt Raven met een liedje dat zijn vader vroeger op reis in de auto vaak opzette. Hij weet als geen ander een liedje met gevoel te laden en af te schieten. Zijn oorgetuigen beloven dus een sterke ervaring te worden.

Deze editie van Oorgetuigen zal trouwens uitzonderlijk plaatsvinden in de lounge van de labozaal. Het publiek zit met een drankje aan een tafel, terwijl Raven ze entertaint. Deze ongewone manier van voorstellen zal samen met de sfeervol ingerichte lounge bijdragen tot het gezellige karakter van Oorgetuigen met Raven Ruëll. Bovendien kun je voor een luttele 2,5 euro al van de partij zijn en dat is minder dan je betaalt voor een *halve* film in de Supercity. Komen kijken is dan ook de boodschap.

www.shellac.be

Na de paaseieren:

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie zoekt...

Kultuurraad der Leuvense Studenten (KURA) zoekt een vrijgestelde en een voorzitter voor het academiejaar 2004-2005

De Kultuurraad der Leuvense Studenten — kortweg KURA — maakt deel uit van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO), de officiële stem van de Leuvense universiteitsstudent. Binnen deze overkoepeling komt KURA tegemoet aan de culturele noden en verwachtingen van de student. Aan de basis van onze werking liggen drie pijlers.

Als vertegenwoordigingsorgaan groepeerd KURA in eerste instantie alle cultuurverantwoordelijken van de faculteitskringen. KURA steunt hun werking inhoudelijk en logistiek en tegelijkertijd worden vertegenwoordigers afgevaardigd naar de culturele beleids- en adviesorganen aan de K.U. Leuven, binnen de stad Leuven en kunstencentrum STUK.

Verder staat KURA in voor een hele reeks cursussen muziek, fotografie, dans, theater en improvisatie, die jongvolwassenen de kans bieden om hun creativiteit te ontdekken en te ontplooien.

Last but not least zet KURA jaarlijks een aantal activiteiten op het getouw, waaronder het beeldende kunstencursus Ithaka, het muziekfestival Oorwarmer en het theaterfestival VOIX GRAS. Elke activiteit, elk festival wil een forum bieden voor jong talent en tegelijkertijd jonge mensen de kans geven om mee te helpen organiseren.

Kultuurraad zoekt een vrijgestelde en een voorzitter voor de ondersteuning van de werking van het academiejaar 2004-2005 (vanaf 1 augustus 2004). Als voorzitter neem je vooral de vertegenwoordiging waar. Je bent het aanspreekpunt van KURA, begeleidt de verschillende werkgroepen en onderhoudt de externe contacten. Als vrijgestelde neem je de administratieve taken op je en sta je in voor de praktische organisatie van de cursussen en de activiteiten. Het gaat om een halftijdse kracht, met een bediendecontract van bepaalde duur. Deze functie wordt eventueel voor 1/4 uitgebreid met de coördinatie van het vrijwilligerswerk van kunstencentrum STUK. In dat geval vormen deze twee samen een 3/4 job.

In de praktijk blijkt een full-time engagement voor de taak van Kultuurraadcoördinator meer dan nodig te zijn, gezien de omvang van het takenpakket.

Een volledige profielbeschrijving kan je opvragen via e-mail: kura@stuk.be We verwachten alle sollicitatiebrieven (met cv) ten laatste op vrijdag 30 april op volgend adres:

Kultuurraad der Leuvense Studenten
Naamsestraat 96
3000 Leuven

Sportraad Studenten K.U.Leuven vzw zoekt... (1)

Een voorzitter en ondervoorzitter voor het werkjaar 2004-2005.

De voorzitter is gemachtigd de A.V. samen te roepen telkens als het doel of het belang van de vereniging dat zulks vereist. De voorzitter heeft slechts stemrecht als hij kringafgevaardigde is. Bij onbeslistheid heeft hij beslissingsrecht, tenzij naderbepaald in de specifieke stemprocedure(s). De voorzitter is ontslagnemend van zodra hij geen student meer is aan de K.U.Leuven, Groep T of KHLeuven.

De ondervoorzitter vervangt de voorzitter wanneer deze verhinderd is. Daarnaast staat het hem vrij om andere taken op zich te nemen in het belang van de werking van de vereniging.

Als u geïnteresseerd bent of meer informatie wenst te bekomen, kan u ons elke namiddag bereiken op het telefoonnummer 016/32.91.33 of 016/32.91.34 of stuur ons gewoon een e-mailtje sportraad@loko.be, dan nemen wij contact met u op.

Vacatures moeten ons bereiken vóór 30 april 2004.

LOKO-Sociale Raad zoekt sociaal talent (m/v)

LOKO-Sociale Raad zoekt voor volgend academiejaar studenten-vrijwilligers voor de volgende functies:

- Raad voor Studentenvoorzieningen
- Raad van Beheer Alma studentenrestaurants
- Raad van Beheer Acco
- Raad van Beheer Velo
- Werkgroep ICTS (Informatie en CommunicatieTechnologie voor Studenten)
- LOKO-vertegenwoordigers voor de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS)

Vind je de sociale voorzieningen voor Leuvense studenten belangrijk en zie je het zitten om hun belangen in één van deze vergaderingen te behartigen of is het voor jou niet helemaal duidelijk waar het allemaal om gaat? Mail dan even dan LOKO-Sociale Raad via sora@loko.be, bel even op 016/22 95 41 of spring even binnen in de 's Meiersstraat 5 in het centrum van Leuven.

Sportraad Studenten K.U.Leuven vzw zoekt... (2)

Twee gemotiveerde administratieve medewerk(st)ers.

Functie:

- opvolgen of zelf coördineren van grote sportactiviteiten (Halve Marathon, 24-urenloop, IFB of LISST) in samenwerking met vaste Sportraadmedewerkers
- begeleiden van coördinatoren
- opvolgen en/of leiden van werkvergaderingen of commissies die plaatsvinden in het kader van deze activiteiten.
- tijdens de algemene vergaderingen (telkens op maandagavond) de sportverantwoordelijken van de verschillende faculteitskringen informeren over de studentensport en allerhande sportaangelegenheden in het algemeen, alsook informatie verstrekken over het concrete verloop en de organisatie van de verschillende Sportraadactiviteiten.
- administratieve taken en allerhande financiële zaken afhandelen ivm de organisatie van Sportraad in het algemeen
- boekhouding bijhouden i.v.m. de verschillende activiteiten die Sportraad organiseert.
- uitleendienst (o.a. feestverlichting, kwis-taxen, truijtes, overalls, stellingbuizen) van Sportraad verzorgen
- permanentie verzorgen op het secretariaat
- samenwerken met vrijwilligers en studenten en met de leden van het Sportcomité motiveren van medewerkers

Profiel:

- gemotiveerd zijn om binnen Sportraad een begeleidende én een leidinggevende functie op zich te nemen
- bereid zijn om zich in de beginfase van deze opdracht intensief in te werken in de werking van Sportraad en de werkuren zodanig te verdelen al naargelang de organisatie van bepaalde activiteiten dat vereist, met een duidelijke piek in september, oktober en november.
- over organisatietalent beschikken
- notie van boekhouding hebben
- elementaire computerkennis is vereist: de gebruikelijke Office-programma's
- stressbestendig zijn, is zeker een pluspunt

Loon, aanvang en einde van de opdracht:

- U werkt tegen een halftijds loon gedurende de periode van één jaar.
- U start op 1 augustus 2004 en uw opdracht eindigt op 31 juli 2005.

Wij bieden u:

Een zéér veelzijdige en leerrijke werkervaring met jonge, gemotiveerde studenten en vrijwilligers

Hoe contacteert u ons?

Als u geïnteresseerd bent of u wenst meer informatie te bekomen, dan kan u ons elke namiddag bereiken op het telefoonnummer 016/32 91 33 of 016/32 91 34 of stuur ons gewoon een e-mailtje Sportraad@loko.be, dan nemen wij contact met u op.

Zie ook: <http://spora.loko.be>

Vacatures moeten binnen vóór 30 april 2004.

Veto verkiest ...

Voor het academiejaar 2004-2005 is Veto nog op zoek naar een hoofdredacteur (m/v) en een redactiesecretaris (m/v).

Als hoofdredacteur coördineer je een ploeg van enthousiaste medewerkers om elke week opnieuw een kwaliteitsvolle Veto af te leveren. De redactiesecretaris zorgt voor de dagelijkse werking van Veto.

Geen ervaring vereist, maar wel een gezonde dosis engagement en interesse voor de journalistiek.

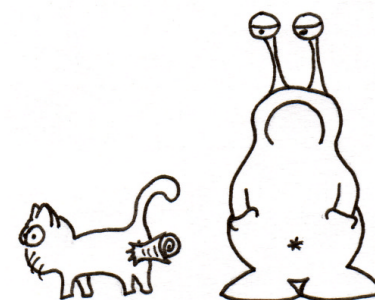
Kandidaturen moeten binnen zijn vóór 12 mei om 12u 's middags.

Meer informatie over deze vacatures en meer uitgebreide functieprofielen zijn beschikbaar op de redactie:

's Meiersstraat 5
3000 Leuven
016/22.44.38
veto@veto.be
www.veto.be

Freddy leest Veto, u toch ook!

... en ge kunt er geweldig goed uw kat mee verstoppen...

“De preses mag van mij een hermafrodiet zijn”

De KHLeuven telt vijf departementen. Ook zij hebben elk een kringen dus ook een preses. We slaagden erin Roderik van der Veer bij zijn computerschermen weg te lokken en onderwierpen de preses van Diana van het Departement Rega aan onze vragenreeks.

Liesbet Bex

Veto: Vroeg jij je, net als de preses van Politika, af wanneer het jouw beurt zou zijn om in Veto te verschijnen?

Roderik van der Veer: «Nee. Ik heb deze week voor de eerste keer de Veto gelezen. Het is een studentenblad, maar ik denk dat het meer gelezen wordt door studenten aan de universiteit dan door hogeschoolstudenten. Maar het interview met hun preses zullen ze wel lezen, denk ik.»

Veto: Wat vind je positief aan het presesschap en wat vind je er minder leuk aan?

Roderik: «Je krijgt als preses extreem veel erkenning. Alles wat goed loopt, is te danken aan de preses. Zelfs als je zelf niet echt iets hebt moeten doen. Het presidium doet het grootste deel van het werk, als preses moet je vooral coördineren en aanwezig zijn. Je draagt wel de eindverantwoordelijkheid. Dat is tof als alles vlot verloopt, maar als het misloopt, ben je ook de schuldige. Het mes snijdt aan twee kanten. En preses zijn er hard werken, ook al lijkt dat niet altijd zo.»

Veto: Heb je als preses een streepje voor bij je docenten?

Roderik: «Absoluut niet. Ze zien me waarschijnlijk minder graag, juist omdat ik preses van Diana ben (lacht). Je kan niet altijd in de les zitten en dat wordt bij ons wel verwacht. Ik ben niet echt de kleinste of de stille van de groep en iedereen kent me, dus iedereen weet wanneer ik niet in de les zit. En in een klas van dertig man valt het wieso al snel op dat er iemand afwezig is.»

Veto: Heb je als preses meer macht?

Roderik: «Niet echt. Binnen je kring ben je natuurlijk wel de baas, al wordt elke beslissing democratisch gestemd. Daarbuiten maakt het weinig verschil. Het is niet zo dat ik met een vingerknip krijg wat ik wil op

dium. De preses mag voor mijn part een hermafrodiet zijn, zolang hij zijn ploeg maar kan mobiliseren.»

«Daarnaast is er nog het contact met de leden. Ook daar is vooral de persoonlijkheid van belang. Maar op een cantus heb je er baat bij dat er een stoere, stevige kerel vooraan staat die op zijn minst de schijn kan hoog houden dat hij iedereen onder tafel kan drinken. Ik heb al vaak gehoord dat de studenten bang van me zijn (lacht). Je moet — vooral op een cantus — je mannetje kunnen staan. Maar er zijn genoeg vrouwen die dat ook kunnen, hoor.»

Veto: Er is een kans dat je opvolger een vrouw wordt.

Roderik: «Inderdaad. En ik denk wel dat ze een goede preses kan zijn. Maar een vrouw als preses heeft toch een ander soort uitstraling. Een klein, stil meisje zie je toch geen cantus leiden? Dat is om problemen vragen. Ik vind het zelf ook leuk om kleine meisjes die een cantus leiden te doen bleiten. Maar niet alle meisjes zijn klein en stil. Elke preses moet zichzelf bewijzen.»

Veto: Heb je je mogelijke opvolgers moeten overtuigen om zich kandidaat te stellen voor het presesschap?

Roderik: «Nee, er is de laatste jaren heel veel interesse om Diana te leiden. Vorig jaar hadden we twee ploegen. Dit jaar komen er weer twee serieuze ploegen op en ook drie lolploegen. Het gaat weer hard tegen hard, net als vorig jaar. Die grote interesse is een teken dat we op de goede weg zijn. Onze kiesweek verloopt dan ook veel democratischer dan die van vele universteitskringen. Wij bepalen niet wie ons opvolgt. Iedereen die gedoopt en ontgroend is, kan preses worden. Al

heeft een ploeg die uit het vorige presidium voortvloeit natuurlijk enkele voordelen zoals ervaring en bekendheid. Maar het was vorig jaar nipt en het belooft ook dit jaar weer erg spannend te worden.»

Romantisch

Veto: Waarom wou je dit jaar eigenlijk preses zijn?

Roderik: «Ik vond het gewoon een toffe job. Ik had me het jaar ervoor zwaar uitgesloofd en vond van mezelf dat ik het op z'n minst even goed kon. Al moet ik vermelden dat mijn voorganger de beste preses was die ik ooit gezien heb. (lacht)»

Veto: Valt het presesschap te combineren met een relatie?

Roderik: «Ik moet van mijn lief zeggen dat dat zeer goed te combineren valt, maar je moet natuurlijk gewoon een goed lief hebben. Een preses moet op al zijn activiteiten aanwezig zijn. Bij ons geldt dat alvast, want we zijn een feitelijke vereniging en dus ben ik hoofdelijk verantwoordelijk. Als het kot afbrandt, staan ze bij mij voor de deur met de rekening. Een romantisch avondje plannen op de avond van een activiteit van Diana is dus uitgesloten. Een goed lief moet dat begrijpen. En ik heb dus een goei, want ze heeft dat begrepen. Meer nog, ze gaat vaak mee naar onze activiteiten en ze heeft dit jaar zelfs een functie overgenomen toen er iemand van het presidium wegviel.»

Veto: Heb je er nog geen spijt van gehad?

Roderik: «Nee. Al zijn er momenten dat je het *strontbeu* bent. Rond de examenperiode, wanneer de inzet begint te minderen, vraag je je soms af waarom je voor de zoveelste keer tegen je zin ergens staat. Als eindverantwoordelijke hoop je wel dat je vice-preses alles opvangt, maar alles wat niet gedaan raakt, is voor de rekening van de preses. Maar je kiest ervoor, dus hou je vol. Mijn dieptepunt was het begin van het tweede semester. Toen had ik er even genoeg van. Maar nu heb ik spijt dat het jaar al bijna om is. Ik zou niet nog een jaar preses willen zijn,

Pijngrens

Veto: Zijn kringen nog belangrijk voor de gewone student of is alleen de cursusdienst nog populair?

Roderik: «Onze school telt een duizendtal studenten. Ongeveer een vierde komt amper naar onze activiteiten en zal Diana vooral zien als een makkelijke manier om goedkoop aan hun boeken te geraken. Dat zijn mensen die niets anders doen dan studeren of die zich gewoon ergens anders gaan amuseren. Anderzijds zijn er de studenten die naar onze grotere activiteiten komen. Voor hen organiseer je de fuiven. En dan is er nog de harde kern, die naar alle activiteiten komen. Maar uiteindelijk denk ik dat we toch een verschil maken voor driekwart van de Rega-studenten. Als Diana niet zou bestaan, zouden ze wel andere manieren vinden om zich te amuseren. Een Diana-activiteit heeft toch iets extra.»

Veto: Wat is er niet gelukt dit jaar, terwijl je het wel had gepland?

Roderik: «Sparen. We verhuizen over enkele jaren naar een nieuw gebouw in Gasthuisberg. Het plan was om geld opzij te zetten om daar een eigen fakbar te kunnen huren. Maar we hebben nogal veel cantussen gedaan en we hebben verlies geleden op ons galabal. Dus nu houden we alleen een bedrag over waarmee de volgende ploeg zal kunnen starten. Dat is wel jammer, maar we gaan er al op vooruit. We geven tenminste geen schulden door.»

Veto: Ben je als student ooit wakker geworden op een plaats waar je het niet had verwacht?

Roderik: «Ik ben er trots op dat ik altijd thuis ben geraakt. Ik ben ook geen type dat op café in slaap valt. Wel ben ik al eens wakker geworden met een gebroken voet. Blijkbaar heb ik geen pijngrens meer als ik teveel heb gedronken. Ik was de avond ervoor gestruikeld in de Weirdo's. Ik ben zelfs niet op de grond gevallen. Toch had ik een voetbeentje gebroken en ben ik zonder pijn tot in de Tervuursestraat gestapt. De dag erna zat ik met een zware kater in het ziekenhuis. Tja, als ik gedronken heb, word ik wel eens overmoedig.»

(foto Stijn De Meyere)

“Ik hou ervan kleine meisjes te doen bleiten”

school. Ik kan niemand mijn wil opdringen omdat ik preses ben. Ik kan het lief en charmant vragen, misschien doen ze voor iemand die ze kennen net iets meer, maar daar houdt het op.»

Strikken

Veto: Vergroot het presesschap de erotische uitstraling?

Roderik: «Ik weet het niet. Je wordt er alleszins niet sexier van. Maar het is de macht die de vrouwen aantrekt, niet? Je merkt wel dat veel schachten verliefd worden op iemand van het presidium. Dat is tenslotte een natuurwet, het sterkste mannetje mag als eerste kiezen welk vrouwtje hij neemt. Mensen hebben uiteraard wel andere omgangsvormen dan dieren. Toch zie je elk jaar schachten die de *lintjes afschuimen* tot ze een presidiumlid kunnen strikken.»

Veto: Maakt het uit of de preses een man of een vrouw is?

Roderik: «Ik denk van wel. Ik zal voor alle veiligheid eerst zeggen dat een man en een vrouw gelijk zijn en dat ze beiden evenveel kunnen. Een preses moet in drie verschillende dingen goed zijn. Er zijn de vergaderingen, de samenwerking met het presi-

maar een jaartje cantor zie ik nog wel zitten. Maar daar beslis ik niet meer over natuurlijk.»

Veto: Hebben je studies te lijden onder je presesschap?

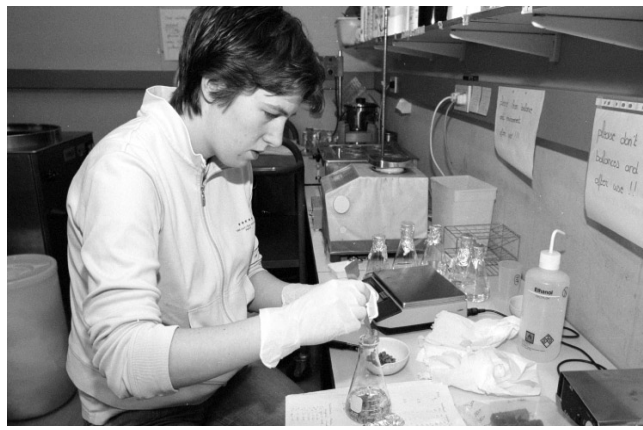
Roderik: «Het is niet duidelijk of ik meer naar de les zou gaan of harder zou studeren als ik geen preses was. Maar na een fuif waar ik tot zeven uur bleef opkuisen, lukt het me uiteraard niet meer om de dag erna in de les te zitten. Tenzij het écht moet, maar dan zit ik daar toch maar met een *scheve kop*. Dat wordt spijtig genoeg niet altijd begrepen op school.»

Veto: Hoe reageerden je ouders op het feit dat je preses bent?

Roderik: «Ze doen daar niet moeilijk over. Als ik slecht presteer op school, is dat niet echt te wijten aan het presidium. Dat weten zij ook. En of je nu slaagt of niet, preses zijn is een mooie ervaring die je je hele leven meedraagt. Het staat niet alleen mooi op je cv. Je leert leiding geven aan een team waarmee je een jaar lang fysiek en mentaal uitputtende activiteiten organiseert.»

“Het sterkste mannetje kiest als eerste welk vrouwtje hij neemt”

Vraag voor de volgende preses: Wat is voor jullie het belang van 'bevriende kringen'? Vinden jullie een goed contact met andere kringen belangrijk?

G(E)SPOT: Labo Fytopathologie & Plantenbescherming

Dit Labo doet onderzoek naar plantenziektes. Hun proeven voeren ze vooral uit op compost. Het stinkt er dan meestal ook stukken erger dan in de gemiddelde muffe gang van de K.U.Leuven.

Wat men allemaal niet vindt tussen ons GFT-afval: van keukenmesjes tot... gebruikte condoms. Groente-, fruit- en tuinafval wordt door sommige mensen zeer ruim geïnterpreteerd.

De week dat dit labo g(e)spot werd, was men net bezig met de voorbereiding van een experiment met curryworsten. Deze werden met salmonella besmet en op verschillende dieptes in een mesthoop — sorry composthoop — gestopt om bijvoorbeeld te kijken hoeveel salmonella overleeft.

Verder vind je in het labo ook een plantengroei-kamer terug die opvallend veel gelijkenissen vertoont met een cannabis-kwekerij...

foto's en tekst Herman Horsten

Film Noir?

Dacht jij ook dat de Afrikaanse cultuur enkel uit trommels, dansende vrouwen en gezang bestond? Dan zal je snel ontdekken dat het zwarte continent veel meer in zijn mars heeft dan dat. Een bloeiende filmproductie bijvoorbeeld. Guido Huysmans, organisator van het Afrika Filmfestival dat op 23 april van start gaat, heeft ons er alvast van overtuigd dat de Afrikaanse film bestaat en levendiger is dan ooit.

Veerle Saman

Guido Huysmans: «Het idee om een Afrikaans filmfestival te organiseren ontstond in mei 1996. In die tijd vond in Leuven *Vierkant voor Afrika* plaats, een evenement rond Afrika met muziek, standjes en politieke debatten dat georganiseerd werd door 11.11.11 en andere Vlaamse ngo's. Omdat ik als medewerker zag dat er geen aandacht ging naar de Afrikaanse film, ben ik naar de organisatoren gestapt met het voorstel om ook films te vertonen. Ze vonden het meteen een goed idee en omdat we toch al debatten hielden in *de Supercity*, was het een kleine stap om enkele films te projecteren. In dat eerste jaar hebben we twee cineasten uitgenodigd en vier films getoond. Het concept sloeg meteen aan.»

Geprogrammeerd

Huysmans: «Wat ons filmfestival onderscheidt van gelijkaardige festivals, is dat wij in België een echt circuit van de Afrikaanse film willen creëren. Het probleem is dat veel festivals beperkt blijven tot een eenmalig evenement en dat er structureel niets verandert. Vaak zijn er geen contacten met filmverdelers, zodat de Afrikaanse film niet in de bioscoop raakt. En zo beland je in een uitzichtloze situatie. Als films niet vertoond worden, kan er geen publiek voor zijn en als er geen publiek voor is, dan willen de bioscoopuitbaters de films niet vertonen, omdat het hen financieel niets oplevert.»

«Wij willen deze vicieuze cirkel doorbreken en een echt circuit uitbouwen zodat het commercieel interessant wordt voor alle partijen. Daarvoor moeten we enerzijds het publiek mobiliseren door te tonen dat Afrikaanse films kwaliteit hebben en anderzijds de bioscoopuitbaters bewijzen dat er een publiek bestaat voor deze films en dat ze dus best geprogrammeerd kunnen worden. En na negen jaar zien we dat het de goede kant uitgaat. Meer en meer bioscopen in België vertonen nu Afrikaanse films. Dat is onze doelstelling.»

Relaties

Huysmans: «Wat het aantal Afrikaanse films betreft, zijn wij bijna het grootste festival in Europa. We worden dan ook vaak op andere festivals uitgenodigd om te komen praten over onze aanpak en kennis. Deze bekendheid hebben we waarschijnlijk te danken aan de hoge eisen die we aan de films stellen. Het festivalteam reist heel de wereld rond om nieuwe films te gaan bekijken en maakt daarna een zeer strenge selectie, zowel cinematografisch als thematisch. We tonen enkel het beste van het beste.»

«Het Afrika Filmfestival werkt altijd rond thema's. Dit jaar zijn dat Zuid-Afrika, naar aanleiding van tien jaar democratie, en Rwanda, dat een decennium geleden met de genocide te maken kreeg. Er worden meer dan twintig Zuid-Afrikaanse

films vertoond en we zorgen er voor dat deze relaties verder uitgebouwd worden, eveneens omdat Vlaanderen een cultureel akkoord gesloten heeft met Zuid-Afrika en ons gevraagd heeft om daar een filmluik voor uit te bouwen. Rwanda daarentegen, moet het veeleer hebben van documentaires, maar ook *100 Days*, de enige fictiefilm die ooit gemaakt werd over de genocide, wordt vertoond op het festival. Bovendien wordt er telkens een cineast in de kijker gezet. Dit jaar stelen Flora Gomes uit Guinea-Bissau en Hend Sabri uit Tunesië de show.»

Vooroordelen

Huysmans: «De randanimatie van het festival is eerder beperkt, omdat we niet de middelen hebben om veel concerten en tentoonstellingen te organiseren. Bovendien loopt de samenwerking met de andere partners in Leuven een beetje stroef. Het Cultureel Centrum dat vorig jaar nog meewerkte, heeft dit jaar weer afgehaakt en ook de initiatieven vanuit STUK blijven uit. Gelukkig hebben we met Cinema Zed onder-

tussen al een goede relatie opgebouwd. Ik weet dat er al veel culturele evenementen plaatsvinden in Leuven, maar toch geloof ik dat de samenwerking met de andere partners veel beter kan. Het zou leuk zijn indien alle krachten gebundeld worden. Ondertussen werken we samen aan een beleidsplan om de samenwerking volgend jaar beter vorm te geven. Het is niet gemakkelijk, maar we geven de moed niet op.»

«Twee jaar geleden hebben we een studiedag georganiseerd rond de situatie van de Afrikaanse acteur in Europese films. Toen stelden we vast dat Afrikaanse acteurs niet de kans kregen om op te treden. En als ze gevraagd werden, dan stonden ze op de achtergrond of speelden ze de Afrikaanse vluchteling. Vaak hoorde vooroordelen waren dat 'men geen zwarte acteurs kent', dat men 'die mensen tegen zichzelf wil beschermen' of dat ze 'slecht spelen en zichzelf belachelijk maken in het bijzijn van professionele acteurs', terwijl ze evengoed van het conservatorium kwamen. Regelrechte onzin dus. Om deze vooroordelen uit de wereld te helpen, hebben we besloten om een catalogus samen te stellen waarin zwarte acteurs uit België zich voorstellen. Er staat nu al een zestigtal namen in, maar het is de bedoeling om die lijst continu aan te vullen.»

«Gelukkig is er voor de 'gekleurde' acteurs wel al veel veranderd in België, ook bijvoorbeeld vanuit de VRT. In *Thuis* en *Flikken* zie je de laatste tijd meer en meer Afrikaanse acteurs meespelen, maar zelfs nu nog denkt niemand eraan om een zwarte inspecteur op te voeren.»

«Het Afrika Filmfestival werkt altijd rond thema's. Dit jaar zijn dat Zuid-Afrika, naar aanleiding van tien jaar democratie, en Rwanda, dat een decennium geleden met de genocide te maken kreeg. Er worden meer dan twintig Zuid-Afrikaanse

Het Afrika Filmfestival loopt van 23 april tot 8 mei in Studio, Cinema Zed en Pangaea. Meer informatie op www.afrikafilmfestival.be

Wat u zeker niet mag missen...

Malunde

De openingsfilm van het festival brengt het ontroerende verhaal van het zwarte straatkind Wonderboy en de blanke soldaat Kobus die zich samen op weg begeven in het Zuid-Afrika na de apartheid.

Memories of Rain

Deze documentaire brengt de ondergrondse verzetsstrijd tegen het apartheidregime in beeld. Op woensdag 28 april vindt om 20u in het auditorium Max Weber (Parkstraat) de exclusieve Benelux-première plaats. Inkom is gratis.

Madame Brouette

Een leuke en gezellige prent over sterke vrouwenpersonages en zwakke mannenfiguren, die met veel humor bepaalde Afrikaanse wantoestanden aan de kaak stelt.

Sophiatown

Het festival brengt heel wat muziekfilm. *Sophiatown* is een passionele hommage aan de jazz uit de jaren vijftig in Zuid-Afrika. Tijdens de jaren veertig en vijftig was Sophiatown een eiland dat de apartheid probeerde te weren. Het werd een boeiende en actieve broedplaats voor muzikanten, politici, schrijvers, fotografen en sportlui. Allemaal zijn ze gedreven door de wil om zich vrij te kunnen uitdrukken.

Shouf Shouf Habibi

Een verfrissende komedie over de twintigjarige Ap, een in Nederland geboren Marokkaan, die zijn plek probeert te vinden in de Nederlandse samenleving. *Shouf Shouf Habibi* schetst een hilarisch en confronterend, maar ook ontroerend beeld van het volwassen worden in een moderne, grote stad in Nederland.

Plaats, dag en tijdstip van de vertoningen, evenals het volledige programma van het Afrika Filmfestival op www.afrikafilmfestival.be

Veto en Afrika Filmfestival geven maar liefst tien duo-tickets weg voor SHOUF SHOUF HABIBI (maandag 26 april om 20u) en MADAME BROUETTE (donderdag 29 april om 20u). Mailen kan naar afrika@veto.be tot donderdag 22 april om 14u.

Afrikaanse film beschreven

Filmhistoricus en antropoloog Guido Convents is samen met Guido Huysmans de drijvende kracht achter het Afrika Filmfestival. Convents schreef *Afrika verbeeld*, het eerste boek in het Nederlandse taalgebied dat een globaal beeld geeft van de Afrikaanse film.

Veto: *Hoe is het idee ontstaan om een boek te schrijven over de Afrikaanse film?*

Guido Convents: «Ik ben al jaren Afrikaanse films aan het bekijken, bestuderen en promoten en nog altijd stel ik vast dat er weinig interesse voor is, ook vanuit het studentenmilieu. Daarom wou ik de context schetsen waarin Afrikaanse films tot stand komen en aangeven welke prenten echt de moeite zijn om te bekijken. Het boek behandelt vrij recente films die bijna allemaal in België vertoond zijn. De beschreven films, die ik trouwens allemaal zelf gezien heb, zijn erg toegankelijk en nog steeds bereikbaar.»

Veto: *Is het boek dan een soort van Afrikaanse filmgids?*

Convents: «Neen, dat is niet de bedoeling. Het boek bestaat uit twee delen. In het eerste luik ga ik dieper in op de koloniale cultuur in films. Recente films over Afrika bekijken het continent nog steeds met een westerse blik en Afrikaanse problemen worden dan ook enkel voorgesteld vanuit dat eurocentrische standpunt. Ik wil de aandacht erop vestigen dat er daarnaast nog een andere waarheid bestaat, die van Afrika zelf. Afrikanen en Europeanen moeten evenwaardige partners worden.»

«Het tweede deel handelt over de Afrikaanse film zelf. Afrikaanse cineasten willen hun eigen inzichten en verhalen brengen. Met beelden willen ze aantonen dat Afrika wel degelijk een eigen cultuur had voor de blanken er neerstreken en vaak geven ze de kolonisatie weer vanuit het standpunt van de Afrikanen. Maar de filmmakers staan ook kritisch tegenover het eigen beleid.»

Veto: *Kan je zeggen dat 'de Afrikaanse film' bestaat?*

Convents: «Neen, eigenlijk niet. Het is zoiets als 'de Europese film'. Die bestaat ook niet. Afrika is wel één continent, maar er zijn zoveel verschillen en dat weerspiegelt zich in de filmproductie.»

Afrika Verbeeld is uitgegeven bij Epo. De auteur kan u bereiken op guido.convents@signis.net

WOENSDAG 21 APRIL

20u TOUCH OF EVIL
22u30 TST : EKG EXPOSITUS

DONDERDAG 22 APRIL

19u (!) TST : LYSISTRATA
20u30 (!) TST : SMASH IT
22u30 BRITNEY BABY, ONE MORE TIME
VANAF 22u30 : PARTY! (STUKBAR)

VRIJDAG 23 APRIL

19u (!) TST : LYSISTRATA
20u30 (!) TST : QUEER SHIT
22u30 TST : FAITES VOS JEUX

ZATERDAG 24 APRIL

13u (!) TST : AS I WAS MOVING..
20u AFF : AMANDLA!
22u30 A CLOCKWORK ORANGE

ZONDAG 25 APRIL

20u STANLEY KUBRICK. A LIFE IN PICTURES
22u30 TOUCH OF EVIL

MAANDAG 26 APRIL

20u TOUCH OF EVIL
22u30 STANLEY KUBRICK. A LIFE IN PICTURES

DINSDAG 27 APRIL

20u BRITNEY BABY, ONE MORE TIME
22u30 A CLOCKWORK ORANGE

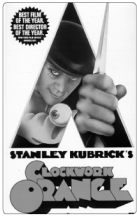
FILMKLASSIEKER

TOUCH OF EVIL

Orson Welles / Verenigde Staten / 1958 /
1u 41 min / Met: Charlton Heston, Orson
Welles, Janet Leigh, Joseph Calleia e.a.
I.S.M. DEPARTEMENT COMMUNICATIEWETEN-
SCHAP, K.U.LEUVEN

A CLOCKWORK ORANGE

Stanley Kubrick / Verenigd Koninkrijk / 1971 / 2u 19min / Met: Malcolm
McDowell, Patrick Magee, Michael Bates, Warren Clarke...

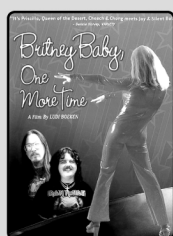
Mishandelen, stelen, zingen, tapdansen, ver-
woesten, verkrachten : hooligan Alex met zijn
bolhoed heeft zo zijn eigen ideeën over
plezier maken. Tijdens een brutale inval in
een villa loopt Alex tegen de lamp en wordt
gearresteerd. Hij krijgt een deal voorgeschot-
teld : strafvermindering in ruil voor deelname
aan een proefproject inzake gedragstherapie...
"Met deze film was Kubrick eens te meer
zijn tijd jaren vooruit." (De Standaard)

STANLEY KUBRICK : A LIFE IN PICTURES

Jan Harlan / USA / 2001 / 2u 21min
Deze verhelderende documentaire over één van de belangrijkste
regisseurs van de twintigste eeuw werd gedraaid door Kubricks
schoonbroer Jan Harlan en bevat heel wat onuitgegeven materiaal.

BRITNEY BABY, ONE MORE TIME

Ludi Boeken / VS - FR - NL / 2002 / 1u 18min / Met: Angel Benton,
Mark Borchardt, Mike Schank, Shannon Walker Williams, e.a.

Filmmaker Dude Schmitz is op zoek
naar nieuwe fondsen voor zijn toekomst-
stig meesterwerk. Toevallig krijgt hij van
een lokaal televisie-
netwerk de opdracht
om Britney Spears
te interviewen en hij ziet zijn kans om
het nodige geld te verdienen. Maar al
bij de eerste vraag wordt hij genadeloos
buitengekegeld door de security van
Miss Spears. Wanneer hij daarna de
travestiet en Britney look-a-like Robert
Stephens ontmoet, bedenkt hij een plan om toch nog aan zijn
geld te geraken...

BELGISCHE
BIOSCOOPPREMIÈRE

WWW.CINEMAZED.BE

Nog tot 24 april kan u
in Cinema ZED terecht
voor het Buiten
Categorie Festival
The Sweetest Taboo

EKG EXPOSITUS
Michael Bryntrup / DE / 2003 / 1u 41min
Een langspeelfilm van het enfant terrible van de
Duitse "queer" kortfilmmakers.

LYSISTRATA

Ludo Mich / België / 1976 / 1u 05min
Vlaamse cultfilm over de opstand van Lysistrata
tegen de oorlogzuchtige mannen.

FAITES VOS JEUX

Various Artists / Duitsland / 2002 / 1u 30 min
Een psychedelische 'found footage' filmtrip door-
heen het fraaie beeldmateriaal van de 20e eeuw.

KORTFILMCOMPILATIE - SMASH IT
Met o.m. Light describing a cone, Mothlight,
Daybreak Express...

KORTFILMCOMPILATIE - QUEER SHIT

Met o.m. Chumlum, Scorpio Rising (!), Fog
Pumas...

AS I WAS MOVING AHEAD OCCASIONALLY
I SAW BRIEF GLIMPSES OF BEAUTY
Jonas Mekas / VS / 2000 / 4u 28 min

DONDERDAG 22 APRIL VANAF 22u30
PARTY in STUKBARI!

CINEMA ZED (STUK)
NAAMSESTRAAT 96
3000 LEUVEN

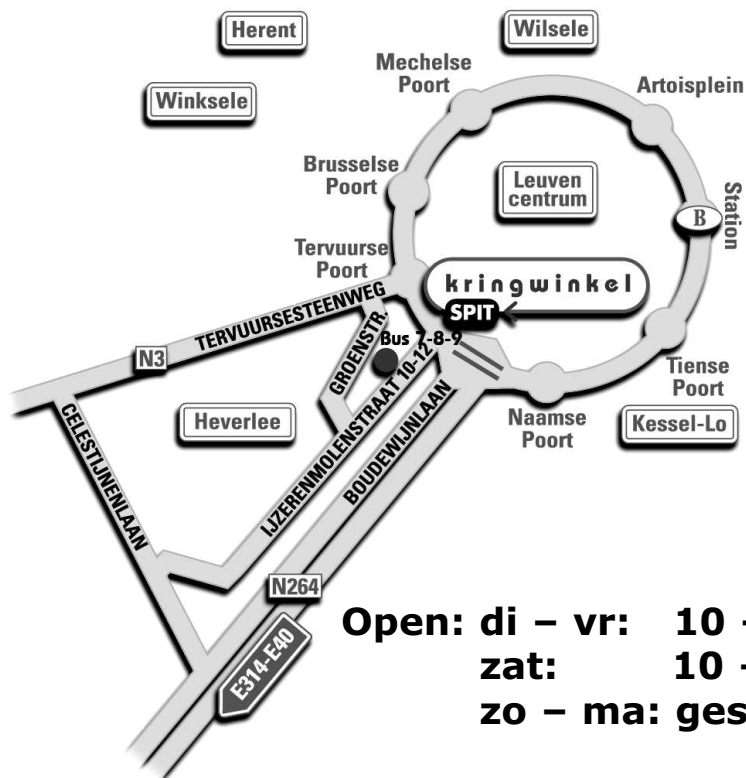
de kringwinkel

SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen,
huisraad, boeken, platen, cd's en
pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

Open: di - vr: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

Avontuurlijke jongerenreizen

18 tot 30 jaar

Anders
reizen

TREKKINGS EN WANDELTOCHTEN

- > canyoning
- > alpinisme
- > kajak
- > mountainbike

Ver van het massatoerisme
Kleine groepen
Nederlandstalige begeleiding

www.andersreizen.be
of tel. 013 33 40 40

STAP EEN ANDERE WERELD BINNEN

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets?
Kondig het gratis aan in de
e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN
Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets?

Stop het gratis in de database

Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

RecuPC vzw

Oude Diestsesteenweg 3
3010 Kessel Lo (Leuven)
Telefoon: 016/26.13.49
Telefoon: 016/25.91.03
www.recupc.be

Openingsuren winkel:
Dinsdag - Zaterdag : 12-18

Tweedehands-
toestellen
1 jaar garantie

Laptops

vanaf: 300,00 euro
max.: 600,00 euro

Alle toestellen klaar voor kotnet.
Gratis helpdesk.
Eigen hersteldienst (lage prijzen).
Prijzen en specificaties:
www.recupc.be

Desktops

vanaf 80,00 euro
max.: 435,00 euro

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 21
19 april 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Kris Malefason

Redactiesecretaris:
Joris Beckers

Redactie:
Pieter Baert, Ben Deboeck, Kurt Smeets en Hanne Vermeiren.

Verantwoordelijke uitgever:
Joris Beckers

Medewerkers:

Joris Beckers, Liesbet Bex, Anneleen Cosemans, Ben Deboeck, Lieven Deroeck, Dries De Smet, Herman Horsten, Sieghild Lacoere, Thomas Leys, Kris Malefason, Veerle Saman, Kurt Smeets, Davy Tydmans, Sven Vannecke, Hanne Vermeiren en Geert Verschoren.

Doka:
Pieter Baert, Stijn De Meyere en Herman Horsten.

Cartoons:
Sh3L14C

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck, Thomas Leys, Kris Malefason, Davy Tydmans en Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Ben Deboeck

Internet:
http://www.veto.be

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, arvoisiers, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Ad valvas

ALFA

• 20/04 Anton Eryvynck 'Heren, monniken en boeren: verschillende klassen, verschillend menu' (MSI 00.28).

GERMANIA

• 25/04 Ploeg Saranoia: vat(en) in het Vliegend Varken. • 26/04 om 20.00 u: Ploeg Saranoia: muziekkwis.

KATECHETIKA

• 20/04 om 22.00 u: 2e lic-fuif (Cuythoek). • 22/04 om 20.30 u: Filmavond (MTC, kleine aula).

MEDICA

• 19/04 Rookvrije week. • 20/04 om 22.00 u: Albatros-Rumba-fuif. • 22/04 om 22.00 u: Proffentap (Doc's).

VRG

• 22/04 om 12.00 u: Valkfeesten met optreden (hal van de Nieuwe Valk).

Agenda

DINSDAG 20 APRIL

12.55 u tot 13.25 u **ACTIE** Muzikaal optreden van enkele leerlingen uit het Buitengewoon Secundair Onderwijs. Tijdens de pauzes van een aantal lessen zal bovendien een videofilm getoond worden over het belang van het Buitengewoon Onderwijs, waarrond actie gevoerd wordt, in Alma 2, org. CDS Leuven.

WOENSDAG 21 APRIL

20.00 u **DEBAT** Gespreksavond met Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten over het belang van het Buitengewoon Onderwijs en de toekomst van het onderwijs in Vlaanderen in het algemeen, in Auditorium Gaston Eyskens, toeg. gratis, org. CDS Leuven.

DONDERDAG 22 APRIL

19.30 u **DEBAT** Gespreksavond met kardinaal Danneels en jongeren over 'christelijke identiteit vandaag'. deelname mee te delen aan guido.vandepierre@skynet.be of aan de Persdienst van het Aartsbisdom Mechelen-Brussel, aartsbisdom@kerknet.be, in Johannes XXIII-Seminarie, org. Aartsbisdom Mechelen-Brussel.

Oplossing

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Y	A	S	S	I	N		R	O	E
2	A	L	L	A	H		C	O	L	T
3	R	A	A	M		L	O	K	E	T
4	D	A	G		F	E	L		N	E
5		M	E	C	E	N	A	S		R
6	K		N	E	R	T	S	E	N	
7	O	K		D	R	E		A	A	B
8	M	I	M	E	O		A	N	D	Y
9	M	E	E	R		L	A	C	E	T
10	A	S	T		K	O	L	E	R	E

www.veto.be

Kruiswoordraadsel

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2		■				■				
3			■				■			
4				■				■		
5									■	
6		■								
7			■				■			
8				■				■		
9					■				■	
10										

Horizontaal

1 Het Brussel van Amerika 2 Populair programma om mensen lastig te vallen - Meisjesnaam 3 Technetium - Waals dorp - Honingdrank 4 Love - Vlaamse komiek - Nummer 5 Van Rusland 6 Heen en terug sporen 7 Uitdrukking van verwondering - Jongensnaam - Parelduikster 8 Muziekgenre - Pieker - Sine Loco 9 Wat men spreekt - Eikenschors 10 Dame in vorstseer

Verticaal

1 Vijver met fonteinen 2 Grof - Komt jaarlijks op Pasen langs 3 Gewelddadig geslachtsverkeer - Boom - Kostuum 4 Britse gezondheidssysteem - Doceerurtje - Sport op school 5 Intern netwerk 6 Wat politieagent meestal op zak heeft 6 Gedaan en laten - Fosfodiësterase - Jongensnaam 7 Jongensnaam - Groente - Gewicht 9 Handvaten - Europees Monetair Stelsel 10 Afmaken

Dries De Smet

Berichten

Erkend door FKK

De volgende Leuvense verenigingen hebben een aanvraag tot erkenning door de FKK van LOKO ingediend. Deze erkenning houdt in dat zij activiteiten, affiches en/of pamfletten kunnen laten subsidiëren door de FKK:

- Anmesty International Studentenkeren Leuven
- Student Aid
- Socialistische Jonge Wacht (SJW)
- Koepel ontwikkelingsamenwerking
- Jade (Jong Groen!)
- Prego, studenten met Spirit
- Werkgroep Democratisch Onderwijs (WDO)
- Attac-Leuven
- Actief Linkse Studenten (ALS)
- Christen Democratische Studenten (CDS)
- De Roze Drempel vzw
- Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB)
- You Move 4 Peace Leuven

Elke Leuvense student, faculteitskring of belanghebbende derde kan bezwaar aantekenen tegen elk van deze aanvragen. Bezwaren dienen verstuurd te worden naar LOKO-Sociale Raad t.a.v. Jeroen Toelen, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

Lichte overtredingen

Volgende overtredingen zullen binnenkort gekwalificeerd worden als lichte overtredingen:

- fietsen zonder licht (dit geldt niet voor bromfietzers: bromfietzers die zonder licht rijden worden geverbaliseerd volgens de nieuwe verkeerswet).
- de nodige boordpapieren niet bijhebben als bromfietser.

Het parket van Leuven zal in tussentijd volgende werkwijze hanteren: fietsers zon-

der licht en bromfietzers die de nodige boorddocumenten niet bij zich hebben zullen een minnelijke schikking krijgen van 50 euro (i.p.v. 150 euro). Fietsers die in verboden richting rijden krijgen ook een minnelijke schikking van 50 euro. Dit geldt ook voor autobestuurders die hun boorddocumenten niet bijhebben.

Tweede Outdoor Student Kartingday

Op 27 april organiseert de Vlaamse Studentensportfederatie (VSSF) zijn tweede editie van de kartingday. 60 ploegen strijden er in drie heats en een finale om de podiumplaatsen en bijhorende prijzen (vorig jaar won de winnende ploeg een reis). Een ploeg bestaat uit minimaal vier en maximaal zes rijders.

De deelnameprijs bedraagt 175 euro per ploeg, maar het Sportcomité sponsort de eerste tien ingeschreven ploegen van K.U.-Leuven voor respectievelijk 75 euro (vier/vijf deelnemers) of 55 euro (zes deelnemers) per ploeg en zorgt voor gratis vervoer heen en terug.

Inschrijven via:
tom.vermeulen@flok.kuleuven.ac.be

Betaalde deelname aan onderzoek

Onderzoekers aan de faculteit psychologie zijn op zoek naar nederlandstalige studenten die bereid zijn om op onregelmatige basis en tegen betaling (studententarieff) deel te nemen aan psychologische experimenten. Geïnteresseerd?

Mail dan naar concat@psy.kuleuven.ac.be en zij sturen je verdere informatie.

Lens

Deze week het vervolg van 'Lens', het winnende kortverhaal van Germania's Literaire Prijs.

Een keer was het goed mis gegaan. Hij was niet te vroeg geweest en ook niet te laat. De ambulances waren weg geweest, de wrakken hadden er nog gestaan. Hij had de auto in de berm geparkeerd, gekeken of het filmrolletje goed zat en zijn perskaart aan de mensen van de politie getoond. Het was snoeiheet geweest, de wereld was aan het verdampen. Hij had sandalen aangehad, een kniebroek en een T-shirt. Met zijn fototoestel rond zijn hals moet hij er als een toerist hebben uitgezien. Hij was neergehurkt in een veld omdat hij anders tegen de zon in moest fotograferen. Door de lens had hij de man niet zien komen. Opeens had hij met z'n oog op z'n fototoestel tussen de aardappelen gelegen. De man was blijven duwen, Oskar had gedacht dat z'n oog eraan ging. *Hoe durf je, hoe durf je, hoe durf je hoedurfjeij.*

De rest had hij niet meer verstaan en hij wou het ook niet horen toen hij in het ziekenhuis wakker werd. *Ik heb je lief* had haar hand op zijn voorhoofd gelegd en er was een zenuw onder zijn oog die samentrok, zijn oog was er niet aan. De man schreef een brief, later, dat hij de onkosten wou betalen, dat het hem speet, dat hij het begreep. Oskar had hem een brief teruggeschreven, dat er niets te betalen was, dat hij hem ook begreep. Bij de krant hadden ze toen geen foto gehad, bij de concurrentie wel. Genomen vanuit het veld. Als je goed keek, zag je Oskars fototoestel liggen.

Bij de krant hadden ze hem vooraf gewaarschuwd dat zoiets kon gebeuren. *"Je hele leven moet gebeuren of je er klaar voor bent of niet."* Hadden moeders lippen ooit gezegd. Hij had zijn schouders opgehaald.

Er waren ook dagen waarop er niets gebeurde. Oskar wist niet hoe hij die dagen noemen moest. Hij kon niet zeggen: "Ik heb vrijaf." Want zo was het niet, hij was niet vrij. Op zulke dagen liep hij door z'n appartement en verplaatste hij dingen. Dan maakte hij van z'n slaapkamer

z'n woonkamer, de ruimtes waren toch even groot. Het leek nergens naar, dan moesten de mensen door z'n slaapkamer om in z'n woonkamer te komen. Beeld je in. Uiteindelijk maakte hij van zijn slaapkamer weer een woonkamer en van zijn woonkamer weer een slaapkamer. Zo leek het alsof er niets veranderd was.

Oskar was gespannen. Hij wilde foto's maken voor een nieuwe tentoonstelling, maar zijn gsm gaapte hem aan, ook van op de gang. Geklop op de deur *"Is dit uw gsm?"* Ja. Bovendien kon hij nog geen foto's maken, want hij had nog geen nieuw idee en ook geen goed idee. Geen idee *whatsoever*. Misschien moest hij nog maar eens liften, zoals in zijn studententijd. Van thuis naar Istanboel. Dat was zijn eerste tentoonstelling geweest. Hij had alle chauffeurs die hem een lift gegeven hadden gefotografeerd. Lachende gezichten, van sommigen enkel handen op het stuur. *"Dat is mijn stuur."* Hadden ze op de tentoonstelling gezegd. Veel chauffeurs op die tentoonstelling. Misschien moest hij nog maar eens gaan liften, zijn gsm gaapte hem aan, ook van op het balkon. Geroep van buiten *"Hey Oskar, weet je wel dat je gsm in de zon ligt?"* Ja. Nee, misschien toch niet liften.

Soms werd het avond en was er niets gebeurd behalve de verhuis van woonkamer naar slaapkamer en slaapkamer naar woonkamer en terug en het geklop op de deur en het geroep van buiten. Nee, Oskar wist niet hoe hij die dagen noemen moest. Het waren geen vrije dagen.

(Oskar bleef het doen, soms kon hij het zelf moeilijk begrijpen. *"Alles heeft een reden. Alles is een leerschool."* Zeiden moederlippen. Zelf zou Oskar het zo niet zeggen, dat zou hij met klem beweren. Alles een reden. *Tss.* Alles een leerschool. *Tss.* Uit zijn tegenspreken sprak vaak veel.)

Op andere dagen had hij echt vrij. "Ik moet vandaag niet werken." zei hij dan. Of "Ik heb vrij." En dat klonk heel

goed en dat voelde heel goed. Zijn slaapkamer bleef slaapkamer en zijn woonkamer waar ze was. Alles bleef waar het was. Op zulke dagen kreeg hij ideeën, slechte en middelmatige, en betere. Op zulke dagen merkte hij dingen die hij op andere dagen miste. Hij deed heel veel op zulke dagen. Ook bijklussen, *voor de elektriciteit en de huur*, de kleuren van de nacht, zoals zijn vrienden het zeiden. Oskar zei het ook, als ze het niet hoorden, het zou hun ijdelheid te veel strelen.

Nu had hij op zulke dagen natuurlijk niet altijd ideeën en op zulke dagen ging hij natuurlijk niet altijd bijklussen. Op zulke dagen wilde hij zich ook wel al eens verliezen in zwarte gaten. En meer dan eens ook, trouwens.

Een man zei ooit eens tegen een fotograaf "Weet je wat je niet tegen een fotograaf kan zeggen?", "Nee," zei de fotograaf. "Dat hij zijn beroep niet mee naar huis mag nemen."

Haha. Deed de kennis, Oskar zweeg.

Dan zou hij zijn fototoestel moeten achterlaten. Deed de kennis.

Jaja. Zei Oskar. Hij had het best begrepen.

Er kan nog aan gewerkt worden. Kuchte de kennis.

Haha.

Hoe vat je de waarheid in een mop. Dacht Oskar.

De dag startte theekeurig. Vuile slierten van onbepaaldheid hingen over huizen, zeurende baby's, fietsende studenten en autowegen. Oskar zette de radio luid, z'n cola in de asbak, hand onder z'n kin. Het was nog vroeg, hij moest nog tanken, omdat hij het de avond ervoor vergeten was en hij bijna in het rood stond. Halverwege ontdekte hij dat hij z'n portefeuille niet mee had en dus ook z'n bankkaart niet en hij reed terug, hij nam binnenwegen.

Hij liep naar boven en weer naar beneden en de theekeurig was al minder. Hij zette de radio hard, het blik had hij al weggegooid, bijna had hij de ambulances niet gehoord, het waren er twee. Oskar twijfelde, hij dacht aan zijn voornemen, hij zou het nooit meer doen. *Ik zou het ook niet kunnen.* Toch reed hij hen achterna, op een afstand, dan had hij de locatie al. Ze waren niet moeilijk te volgen, het was niet ver. Er waren ook politiewagens, gelukkig had hij zijn portefeuille gehaald.

Er stonden veel mensen. Handen voor de mond, *O God*, en voor de ogen. Oskar sloeg een zijstraat in. Hij parkeerde, liep naar de parkeermeter en legde een ticket op het dashboard. Hij liep heen en weer. Veel viel er niet te verplaatsen. Af en toe ging hij om de hoek kijken. Nog steeds *O God*, ogen en monden. Hij controleerde het film-

rolletje. En daarna nog een keer, en nog een keer en toen zat het echt niet meer goed. *Fuck.* De ambulances waren weg, er waren geen sirenes geweest, geen sirenes, neen, er kwamen mensen zijn kant op, hij nam een nieuw ticket en sloot de auto.

Had hij de auto wel gesloten?

De ambulances waren weg, maar de ambulances hadden niet alles meegenomen. *Verdomde* ambulances. Er lag een schoen tussen de twee wrakken. De schoen hadden ze niet meegenomen. Het was toch vreemd, die schoen, dacht Oskar. Altijd die schoenen, sportschoenen, herenschoenen, lila schoenen,

sandaaltjes, laarzen, mocassins, bruine schoenen, zwarte veters, naaldhakken, lila schoenen, turnpantoffels, gumboots, rode veters, pumps, kinderschoenen, vrouwen-schoenen, lila schoenen, lila schoenen, lila schoenen met rode veters, zijn rode veters, hij had het nog zo gedacht, als ik de ambulances volg dan ben ik te vroeg, dan kan ik nog beter de artikels lezen. Geen beeldmens. *Tss.* Zijn andere foto's ook nooit onder-titeld. *Tss.* Voor hij het wist zat hij op zijn knieën, hij was te vroeg, ze hadden de wrakken nog niet weggehaald.

Oskar kotste.

Boven een witte wc-bril.

In een beek.

Boven een groene wc-bril waar de verf hier en daar af was.

Naast een wc-bril.

In zijn auto, op zijn lange vingers, zijn fototoestel en de foto van de vrouw met de lila schoenen en in die schoenen zijn rode veters, in de sneeuw.

Oskars gsm rinkelde, hij nam niet op. Voicemail was er niet, Oskar had geen voicemail, vond hij niet nodig, voicemail is toch te laat, zeker met zijn beroep, vond hij, hij verkoos de voice, boven de mail. Maar niet nu.

Er is. Ik weet het al.

Oskars gsm rinkelde, ook in de koffer, hij nam niet op. Oskars gsm rinkelde, ook in het handschoenkastje, hij nam niet op.

Er is. Ik weet het.

Er is. Ik weet het.

Er is. Ik weet het.

Oskars gsm rinkelde in de berm.

Getik op de ruit *Waarom gooit u uw gsm in de berm?* Dank je.

Oskars rode rammelkar stond op de pechstrook, zonder benzine, zonder Oskar, zonder iets. De dag was theekeurig begonnen, Oskar was op weg geweest naar het tankstation, hij was om zijn portefeuille gereden, was twee ambulances gevolgd, had gekeken of zijn filmrolletje goed zat, had twee parkeertickets betaald, twee, was naar de plaats van het ongeval gelopen, had zijn vinger in zijn fototoestel geduwd, in zijn fototoestel, er zat fototoestel tussen zijn nagels, hij had zijn fototoestel niet meer losgelaten, als ze het wilden, zouden ze zijn vingers moeten kraken. In het ziekenhuis kraakten ze zijn vingers. Ze hadden de fotograaf in een veld met aardappelen gevonden met zijn oog op z'n fototoestel. *Hij zat daar maar te zitten, in die houding ja, ik begreep er niks van echt niks, ik wist niet wat te doen, ja, anderhalf uur ja.* Z'n oog was eraan. Er echt *aan.* He-le-maal.

Oskar was fotograaf. Oskar bekeek het leven door een lens.

Sofie De Smijter